

RZECZPOSPOLITA

Wywłaszczenie milionowych fortun fundacji szpitalnych
Krzywda najuboższych chorych
domaga się natychmiastowego zadośćuczynienia

Fundacje wielkich filantropów w Polsce nie mają jakos szczęścia. Ostatnio opinia publiczna miała okazję zapoznać się z niezwykle losami fundacji im. Jakuba Potockiego uczynionej przez człowieka dobrej woli, a z którą komisaryczny zarząd postępuje niewątpliwie wbrew woli testatora.

Sprawa fundacji Potockiego jest już dziś głośna, natomiast nie wiadomo dlaczego toną w ciszy zapomnienia sprawy wielu fundacji szpitalnych poczynionych w najsłabszych myśli, ulżenia losowi ubogich chorych jeszcze za czasów przedrozbiorowych. Do najważniejszych spośród nich należała fundacja św. Rocha, św. Ducha, Dzieciątka Jezus i inne.

Historyczne te fundacje mimo, iż od 20 lat znajdują się w zarządaniu magistratu m. stoł. Warszawy nie mają dotychczas uporządkowanego stanu prawnego. A przecież 20 lat to smutny czas, w którym można było zamiast urządzania wystawnych bankietów zająć się ustabilizowaniem tej sprawy istotnie doniosłej i niecierpiącej zwłoki.

Już w latach 1934-36 grono obywateli Warszawy, którzy

przez długie lata brali udział w kuratorium szpitali fundacyjnych złożyło w zarządzie miasta i ministerstwie opieki społecznej memoriały uzasadniające konieczność uregulowania stanu prawnego fundacji. Ist-

nie w tej mierze szereg ustaw obowiązujących (dekret Naczelnika Państwa z dn. 7 lutego 1919 r., rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dnia 22 marca 1928 r. oraz związane z nim roz-

(Dokończenie na str. 2-ej).

Decydująca „roznowa dwóch marszałków”
400 bombowców sowieckich dla Chin
Znamienny rozkaz marszałka Bliühara
(Od własnego korespondenta „Nowej Rzeczpospolitej”)

LONDYN, 22.6. Korespondenci z Moskwy donoszą o rosnącym zainteresowaniu z jakim korpus dyplomatyczny i koła polityczne Moskwy oczekują wyznaczonego na początek lipca spotkania marszałka Bliühara z marsz. Czang-Kai-Szekiem. Mimo ścisłej dyskrekcji, jaka od nośne czynniki otaczają miejsce spotkania, uchodzi za pewne, że odbędzie się ono na terytorium sowieckiej Mongolii. Rozmowie dwóch marszałków przypisuje się w Moskwie decydujące znaczenie dla dalszego rozwoju wypadków na Da-

lekim Wschodzie.

Dużą wagę przywiązuje się również w Moskwie do wizyty gen. Ma-Dzu-Ing'a, który od tygodnia prowadzi nieustanne konferencje z marsz. Woroszyłowem i Stalinem.

Skutki tych konferencji są już widoczne. Po pierwsze wysłanie do Hankou 400 ciężkich bombowców sowieckich najno-

PARYŻ, 2.6. Znany pisarz francuski, redaktor „Journal des Debats” Renée la Bruyere, sympatyzujący z obozem gen. Franco i zwalczający z całą bezwzględnością Walencję i Barcelonę, zamieszcza dziś re-

Idea idea, a dewizy dewizami

Rzesza dostarcza broni... Barcelonie
Rewelacje „Journal des Debats”

Telefonem od własnego korespondenta.

welacyjną wiadomość, że wiek szą część broni dostarczana rządowi Walencji i Barcelony jest pochodzenia niemieckiego.

„Rząd niemiecki — pisze La Bruyere — dostarcza sprzętu wojennego czerwonej Hiszpanii dla tego, że pragnie zdobyć w ten sposób potrzebne mu dewizy, a następnie dlatego, że w ten sposób przedłuża się wojna domowa, co leży w interesie polityki niemieckiej”.

Prasa włoska zamieszcza nową serię artykułów pełnych entuzjazmu dla wyczynów włoskiego lotnictwa ochotniczego w Hiszpanii. Dzienniki rzymskie opisują z liryzmem znakomite wyniki ostatniego bombardowania miast i portów, wyliczając szczegółowo wszystkie zniszczone obiekty.

Można więc postawić pytanie, czy lotnictwo włoskie nie celuje czasem specjalnie w te okrety (i to może nawet angielskie), które przewożą do portów Hiszpanii rządowej... broni niemiecką? (A)

„Dla dobra szkoły” rujnuje się szkołę
Szkodliwy kontredans nauczycieli
Tylko 1.700 nowych etatów w szkolnictwie

W ministerstwie oświaty i podległych mu kuratoriach rozpoczęła się już praca, związana z organizacją nowego roku szkolnego. Po ukończeniu egzaminów i zapisów organizuje się poszczególne klasy, oddziały, przydziela się do pracy nauczycieli. Obok tego — nauczyciele sami wnoszą podania o przydzielenie im nowych miejsc pracy. Odbiera się więc tzw. „ruch służbowy” nauczycielstwa.

Polityka w szkolnictwie
Przenoszenia nauczycieli są dobrowolne, dokonywane na własną prośbę lub... urzędowe. Te ostatnie odbywają się czasem z powodu reorganizacji szkoły np. zwinienia jednej czy dwóch klas, bądź też „dla dobra szkoły”. W tej kategorii najwięcej jest przeniesień dyktowanych względami politycznymi.

I tak np. w roku ubiegłym ogromne poruszenie wśród nauczycielstwa wywołały przeniesienia w szkolnictwie powszechnym. Podczas ferii letnich przeniesiono 8.098 nauczycieli, co stanowi 12% stanowisk nauczycielskich w szkolnictwie powszechnym. Z tej liczby przypadło 7.643 na przeniesienia dobrowolne i 440 na przeniesienia z urzędu. Jeśli wziąć pod uwagę, że w wielu wypadkach nauczycielowi daje się do zrozumienia, że prośba o przeniesienie uratuje mu posadę — trzeba stwierdzić, że takiej liczby przeniesień nie spotykaliśmy nawet w okresie najbardziej zastrzeżonego kursu politycznego.

Starostowie żądają

W tym roku — znowu dochodzą nas wieści z województw wschodnich, że starostowie i wojewodowie wystąpili

z wnioskiem do władz szkolnych o przeniesienie kilkuset nauczycieli. W najbliższym czasie ma przyjść jeszcze druga i trzecia grupa takichże wniosków o przeniesienie nauczycieli na żądanie innych jeszcze czynników. Nie tak to dawno minister Świątowski na posiedzeniu senackiej komisji oświatowej wołał o spokój w pracy szkolnej. A tymczasem kilkadziesiąt rodzin nauczycielskich narażono na olbrzymie straty moralne i materialne, szkolnictwo na niepotrzebne wstrząsy, a skarb państwa na wydatki z tymi przeniesieniami związane.

Przeniesienia „dla dobra szkoły” nie mają z dobrem szkoły najczęstszemu wspólnego, boć przecież dokonuje się ich na żądanie czynników, które o szkole, jej istnienie potrzebach i celach mają bardzo mgliste wyobrażenie. Przeniesienia te praktykowane

i dawniej, a przecież nigdy nie miały one tak masowego charakteru.

1.700 zamiast 4.000

Jednakże nie tylko ten cios dotknął nauczycielstwo w roku bieżącym.

W nowym budżecie na rok 1938-39 przewidziano 4.000 nowych etatów w szkolnictwie powszechnym. Alarmowaliśmy społeczeństwo, że rozpoczyna się na nowo polityka oszczędnościowa Ministerstwa Oświaty. Alamy te, niestety okazały się dotkliwie prawdziwe, bo oto na rok przyszły utworzono tylko 1.700 etatów. Kiedy nowe etaty, nawet w liczbie preliminarzowej nie rozstrzygały sprawy kryzysu szkolnego w Polsce i miały charakter po prostu symboliczny, miały świadczyć, że ministerstwo zerwało z polityką oszczędnościową — obcina się ich liczbę w sposób katastroficzny.

Pełna tabela loterii i
WSZYSTKIE DZISIEJSZE CIĄGNIENIA (na'rz str. 9-1a)Ponad 400 osób ubezpieczył
n e egalny agent „Victorii”

W berlińskim towarzystwie ubezpieczeń „Victoria” był ongi agentem Leon Buchalik z Górnego Śląska. — Mieszkał on obecnie znowu na Górnym Śląsku prowadząc potajemnie filię berlińskiego towarzystwa ubezpieczeniowego.

Zrazu Buchalik działał na własną rękę wykorzystując listę z nazwiskami ubezpieczonych w Niemczech osób, pochodzących z Górnego Ślą-

ska. Byli to klienci „Victorii” z czasów przedwojennych. Buchalik przy mował w dalszym ciągu składki od ubezpieczonych występując w dalszym ciągu w imieniu niemieckich towarzystw ubezpieczeniowych.

Obecnie afery wyszła na jaw. Buchalika aresztowano. Osadzono również w areszcie jego brata Franciszka z żoną Rozalia i niejakiego Tymoteusza Rudolfa.

Pułkownik Sławek
Marszałkiem Sejmu
Wybrany 114 głosami, przeciw 62

O godzinie 9 rano odbyło się posiedzenie grupy parlamentarnej OZN podczas którego uchwalono pozostawić członkom wolną rękę w czasie aktu wyborczego na marszałka Sejmu. Kilka minut po godz. 10.15 urzędujący wicemarszałek Sejmu Schätzel wznowił dzisiejsze posiedzenie Sejmu zapowiadając, że na porządku dziennym obrad znajduje się wybór marszałka Sejmu i wezwał posłów do zgłaszania kandydatur. Gen. Lucjan Żeligowski zgłosił kandydaturę pika Sławka. Z drugiej strony zgłoszono kandydaturę lekarza ze Śląska, dra Ignacego Nowaka. (Zaznaczyć należy, iż dr Ignacy Nowak był już w r. 1930 wybrany na posła do Sejmu, lecz wówczas w związku ze sprawą brzeską złożył mandat. Należy on do grupy posłów kierujących się nastawieniami demokratycznymi).

Po zamknięciu listy zgłoszeń przewodniczący polecił odczytanie artykułów regulaminu dotyczących wyboru marszałka, po czym zarządził podjęcie aktu wyborczego. Wicemarszałek Schätzel zawiadzał sekretarza Izby Hoppego do odczytywania listy członków Izby, a sekretarzy posłów Kopia i Wadowskiego do odbierania kartek wyborczych.

Po przerwie zarządzonej dla obliczenia głosów, urzędujący wice-marszałek Schätzel ogłosił wynik wyborów:

Oddano 176 głosów z czego ważnych 144, nieważnych 32. Absolutna większość wynosi 73 głosy.

PIK. SŁAWEK OTRZYMAŁ 114 GŁOSÓW.

DR IGNACY NOWAK OTRZYMAŁ 30 GŁOSÓW.

Wice-marszałek Schätzel stwierdza, iż Sejm WYBRAŁ NA MARSZAŁKA PIKA WALEREGO SŁAWKA. Z ław poselskich odzywa się oklaski. Wice-marszałek Schätzel zwraca się do pika Sławka z zapytaniem czy wybór przyjmuje?

Po odpowiedzi pika Sławka przewodniczący zarządził 2-godzinną przerwę, w czasie której, ustalonym od lat 8 zwyczajem, elekt udał się na Zamek aby uzyskać arprobatę p. Prezydenta Rzeczypospolitej dla swego wyboru.

Krzywdza najuboższych chorych

(Dokończenie ze strony 1-ej)

porządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 14 lutego 1931 r.). Mimo to wszystko i mimo, że fundacje nie są należycie zarządzane i eksploatowane komisaryczny zarząd miasta nie pomyślał dotychczas nawet o tak drobnej stosunkowo rzeczy jak stworzenie instytucji prawnego przedstawiciela osobowości prawnej fundacji szpitalnych.

Wbrew wszelkim pozorom m. stoł. Warszawa nie było nigdy i nie jest właścicielem majątków fundacyjnych, lecz tylko z mocy dekretu władz rosyjskich z dnia 24 sierpnia 1907 r. ma nad nimi zarząd. W związku z wspomnianymi powyżej obowiązującymi obecnie ustawami i ten stan prawny wymagał. Miasto stoł. Warszawa formalnie, na zasadzie obowiązujących ustaw, nie ma nawet prawa zarządu majątkami fundacyjnymi.

Fundacje szpitalne są dobrem publicznym i nikt nie ma prawa je uszczuplać, a tymczasem w chwili obecnej majątki fundacyjne zostały częściowo rozparcelowane.

W roku 1935 komisja rewizyjna m. stoł. Warszawy po przeprowadzeniu lustracji majątków fundacyjnych sporządziła protokół, z którego wynika, że niemal z każdym dniem zacierają się coraz więcej pojęcie odrębności majątków fundacyjnych od majątków miejskich. Protokół mówi jasno o tym, że wskutek wadliwej administracji zarządu miejskiego dochody osiągane z majątków fundacyjnych nie stoja w żadnym stosunku do ich realnej wartości.

Najlepiej całą sprawę ilustrują przykłady:

Fundacja szpitala Dzieciątka Jezus jest właścicielem dwóch folwarków Kręcki i Kapusty pod Błoniem powierzchni około 300 ha. Oba te folwarki dają ponad 20.000 zł rocznego deficytu, a należne szpitalowi czynsze wieczyste nie wpływają z tych majątków do kasy szpitalnej.

Warszawska Kuria Metropolitańska zakupiła w swoim czasie, na rozszerzenie cmentarza część gruntów folwarku Bródno, należących do fundacji szpitala św. Ducha. Z tego tytułu kuria wpłaciła magistratowi 239.296 zł. Suma ta jednostronnie decyzją magistratu potrącono została za dokonane inwestycje, a nie jak tego wymaga rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. należy ułokować i zabezpieczyć jako ekwiwalent substancji majątku fundacyjnego. Jest to wyraźne przekroczenie prawa i uszczuplenie wartości majątku szpitalnego, a więc krzywda chorych najuboższych

dla których majątek ten był przeznaczony.

Specjalnie jaskrawa jest sprawa gruntów folwarku Rakowiec, należących do fundacji szpitala św. Rocha. Substancja tego majątku została znacznie uszczuplona decyzją własną zarządu miejskiego bez zapytania się o zdanie w tej materii samego właściciela fundacji tj. zarządu szpitala. Obecnie zarząd miejski parceluje grunta folwarku Rakowiec i przekazuje je różnym instytucjom pod zabudowania na zasadzie długoterminowych umów dzierżawnych. Zabudowania te nie mają żadnego związku z celami fundacji a po wygaśnięciu wieloletnich kontraktów trudno będzie tereny te dla fundacji odzyskać.

Jeden z fundatorów szpitala św. Rocha dr Oczo poczynił poważne zapisy na rzecz bractwa św. Rocha przy kościele św. Krzyża, uprawniające do wykorzystania przez bractwo całkowitego, bezpłatnego utrzymania przy szpitalu 24 ubogich. Zapis ten w ogóle nie jest wykonywany.

Raz jeszcze podkreślamy, iż historyczne fundacje, o których mowa, sięgają czasów przed-

rozbiorowych i że nawet władze okupacyjne szanowały ich statuty. Dopiero teraz milionowe fortuny fundacji szpitalnych doczekały się stopniowego ich wywłaszczenia. Opinia publiczna jest tym stanem rzeczy zaniepokojona w najwyższym stopniu i oczekuje od pana ministra opieki społecznej uporządkowania zabagnionych stosunków.

Motywy wyroku skazującego Wiktora Jedlińskiego na półtora roku więzienia

PRZEMYSŁ. 22.5 W sądzie okręgowym w Przemyśle zakończył się w niedzielę jeden z ważniejszych procesów politycznych, będących epilogiem zaślę sierpniowych ubiegłego roku. — Zakończył się wyrokiem skazującym oskarżonego Wiktora Jedlińskiego na półtora roku więzienia.

Sąd w motywach wyroku podał, że przy ocenie winy oskarżonego wzięto pod uwagę zeznania świadków oskarżenia, a więc kilku funkcjonariuszów policyjnych, którzy stwierdzili istnienie łączności pomiędzy oskarżonym a bojówkami, co potwierdził również świadek przesłany kół Str. Lud. który zeznał, że w wszystkich spra-

wach dotyczących strajku radzono się z Jedlińskim. Dalej ustalił sąd fakt otrzynywania przez bojówki rozkazów stosowania przemocy od zarządu pow. Str. Lud. w Jarosławiu, którym to zarząd kierował wówczas Jedliński.

Z tych wszystkich względów przyjął sąd za udowodniony fakt kierowania przez oskarżonego związkami, mającymi na celu przestępstwo.

Natomiast sąd uniewinnił osk. od zarzutu założenia związku, mającego na celu przestępstwo, dalej stwierdził, że bojówki nie były organizowane ad hoc przez oskarżonego. Poza tym sąd przyjął za nieudowodniony zarzut przeciwdziałania przez oskarżonego drogą przemocy czynnościom przestępczym policji państwowej, zmierzającym do przytrzymania kierowników i członków bojów.

Dalej przyjął sąd, że działalność oskarżonego datuje się od chwili, kiedy wzięliście brzescy z prezesem Stronnictwa Ludowego, Wincentym Witosem, znaleźli się poza granicami państwa, a Stronnictwo Ludowe przeszło w stan opozycji do rządu.

Można jednak mieć nadzieję, że podania te nie będą uwzględnione.

Michalski nie ucieknie jak twierdzi jego obrońca

Dzisiaj zgłoszone będzie do sądu apelacyjnego w Warszawie zażalenie obrońcy na decyzję o aresztowaniu b. dyrektora departamentu podatkowego w ministerstwie skarbu, Michałskiego, skazanego na karę 8 lat więzienia.

Z zażaleniem występuje również obrońca b. p. Ładzińskiego, skazanego na 5 lat więzienia. W obu podaniach podkreślono, iż skazani nigdy nie uchyłali się od wymiaru kary i na każde żądanie stawiali się do dyspozycji władz sądowych, nie zachodząc więc obawy ich ucieczki.

Można jednak mieć nadzieję, że podania te nie będą uwzględnione.

O wolność dla inż. Doboszyńskiego zabiegają jego obrońcy

Obrońcy inż. Doboszyńskiego, którego sprawa rozpatrywana była ostatnio w sądzie najwyższym, wnieśli do władz sądowych we Lwowie, gdzie przebywa bohater nalazdu na Myślenice, podanie o wypuszczenie go na wolność.

Obrońcy powołują się m. in. na uchylene przez sąd najwyższy, wyroku sądu przysięgłych. Podanie to rozpatrzone będzie na posiedzeniu niejawnym w końcu b. tygodnia.

250 „ścietych” maturzystów zawiązuje Komitet

W roku bieżącym w związku z dopuszczeniem wszystkich uczniów klasy ósmej do egzaminu maturalnego, dość duży procent zdających nie uzyskał świadectwa dojrzałości.

Ostatnio powstał w Warszawie komitet uczniowski, mający za zadanie obronę interesów niedoszłych maturzystów. Komitet ten zabiega o stworzenie czegoś w rodzaju „pogotowia ratunkowego”, najpr-

zawożąc ich do miejscowości Orla powiatu brzeskiego wydarzył się tragiczny wypadek.

Miejscowi rolnicy w liczbie 30 przeprawiali się w dużej łodzi przez Bug, na sianocepy po drugiej stronie rzeki. Na środku rzeki wyłamało się dno

Fatálna przeprawa przez Bug 30 rolników zatoneło

BRZEŚĆ n. B., 22.6. We wtorek w godzinach rannych w miejscowości Orla powiatu brzeskiego wydarzył się tragiczny wypadek.

Miejscowi rolnicy w liczbie 30 przeprawiali się w dużej łodzi przez Bug, na sianocepy po drugiej stronie rzeki. Na środku rzeki wyłamało się dno

Łodzi i wszyscy ładący wpadli do wody. Z 30-tu wieśniaków nie uratował się ani jeden. Nie wydobyto również dotąd żadnych zwłok. Rzeka Bug w miejscu, gdzie przeprawiali się wieśniacy jest bardzo głęboka i posiada liczne wiry.

Wieś Orla, licząca 59 gospodarstw, pogrążona jest w głębokiej żałobie.

Wyprawa naukowa do krajów północnych

KRAKÓW, 22.6. W lipcu br. wyruszy z Krakowa, pod kierownictwem dra Klimaszewskiego, uczestnika tegorocznej wyprawy na Spitzbergen, oraz dra Leszczyńskiego wyprawa instytutu geograficznego uniwersytetu Jagiellońskiego przez Łotwę i Estonię do Finlandii, Norwegii i Szwecji.

Celem wyprawy jest przeprowadzenie w najbardziej na północ wysuniętych częściach Europy badań morfologicznych i antropologicznych.

Terrenami badań będą okolice Petsamo, Narvik i Abisko.

400 bombowców sowieckich dla Chin

(Dokończenie ze str. 1-ej)

terstwy spraw zagr. w Tokio katagorycznie odrzucono).

Ogromne wrażenie wywarł również rozkaz marsz. Blüchera z dnia 18 bm. do wojsk stacjonowanych na pograniczu mandżurskim. Rozkaz powołuje się na ustawiczne naruszenia granicy sowieckiej przez wojska i samoloty japońskie i mandżurskie i poleca w najkategoryczniejszej formie wszystkim oddziałom natychmiastowe ostrzeliwanie każdego oddziału, który przekroczy granicę i każdego obcego aeroplanu, który się pojawi nad terytorium sowieckim. Rozkaz zapowiada ostre

represje wobec tych jednostek, które się doń nie zastosują lub „wykażą niedopuszczalne równoznaczne zdradzie stanu, wahanie”.

Jednocześnie siły sowieckie skoncentrowane na pograniczu Mandżurii wzmocnione zostały o 500.000 ludzi, przy czym każdy z poszczególnych oddziałów wyposażony został w działą zenitowe najnowszej typu. Z Moskwy i centrów uzbrojenia nadchodzą na Dal. Wsch. wciąż nowe transporty dział przeciwlotniczych specjalnej konstrukcji, stanowiącej tajemnicę sowiecką.

(W)

ARTYSTYCZNE

przeróbki jubilerskie
JAN ZEGRZE
W-wa, Nowy Świat 30 (t. 57)

SFINKS

Senatorska 2
pocz. 4, 5, 8, 1

Nasze ceny: 75 gr. i 1 zł.

„ALARM NA MORZU”
(k 11)

HOLLYWOOD

HOZA 29
„GASPARONE”
W ROLACH GŁÓWNYCH
MARIA RÖKK
JOH HEESTERS
LEO SLEZAK
(k 2)

kino CZARY

CHŁODNA 29
„ZA CUDZĄ WINY”
i nadprogram

CENY FILHARMONIA

pocz. 4, 8, 10
„MOTYL HISZPAŃSKI”
(k 10)

TON

„KSIAŻĘ X”
W ROL. GL.
SONIA HENE
TYRONE POWER

COLOSSEUM

Pierwsza aktorka świata
BETTE DAVIS
W wzruszającym filmie
p. t.
PIĘTNO PRZESZŁOŚCI

KOMETA CHŁODNA 49

„ŻÓŁTY PIRAT.”
i rewia

TEATR ELITE

(k 7) MARSZAŁKOWSKA 81-A
„CZŁOWIEK, KTÓRY ŻYŁ DWA RAZY”
„HISTORIA JEDNEJ NOCY”

ZNIZKA

09 VICTORIA c. 4.6.0.10
50 Marszałkowska 106
50 Rewelacyjna groteska filmowa
70 KALIF BAGDADU
Parter EDDIE CANTOR

Echa sprzed miesiąca

W „Kurjerze Warszawskim“ zamieścił p. St. St. pod powyższym tytułem artykuł, który ze względu na jego wyjątkową aktualność i niezwykle interesujące zestawienie i omówienie niedawnych wypadków, zamieszczamy poniżej w całości:

Od miesiąca wraca ustawicznie na łamach pism zagranicznych roztrząsa nie stanowiska Polski w polityce międzynarodowej i w układzie sił europejskich. Oto znowu, przed kilkoma dniami w „Le Figaro“ porusza tę sprawę p. Lucien Romier w rozważaniach naczelnym pt.: „Le 21 mai et la Pologne“. Sam p. Romier, pisarz polityczny bardzo rozważny i oględny, nie po raz pierwszy po 21 maja br., kiedy to wybuch między Niemcami a Czechosłowacją wydawał się tak bliski, zajmuje się tym zagadnieniem.

Jak wiadomo, powodem tych roztrząsań były ówczesne doniesienia pism zagranicznych o stanowisku Polski w chwili napięcia. Najpierw „Evening Standard“ londyński doniósł, iż Warszawa zawiadomiła Berlin, że w razie uderzenia Niemiec na Czechosłowację Polska wraz z Anglią i Francją wystąpi przeciw Niemcom. Tegoż dnia wszakże pojawiło się w Londynie zaprzeczenie tej wiadomości ze strony ambasady polskiej, a nie brakło też objaśnień w tym duchu, o zabarwieniu pół-urzędowym na łamach pism polskich.

Zarówno pierwsze doniesienie, jak następne sprostowania miały rozległy rozgłos i odgłos w piśmie i kołach politycznych za granicą, a szczególnie w Anglii i we Francji.

Wówczas to zajmowano się tą sprawą również na łamach „The Times“ w Londynie. Przytoczono tam ogłoszone u nas w kraju objaśnienie, iż właśnie w ową gorącą sobotę 21 maja br. ambasador polski w Berlinie otrzymał ściśle wskazówki, celem oświadczenia rządowi niemieckiemu, że Polska na podstawie układu sojusznictwa polsko-francuskiego byłaby zobowiązana do wkroczenia tylko w razie gdyby napadnięto na Francję bezpośrednio. Ponieważ zaś w grze była tego właśnie dnia możliwość uderzenia Niemiec na Czechosłowację, a na przebiegu sprawy zaważyło najwydatniej bardzo stanowcze wystąpienie Anglii w Berlinie, wyrażone w „The Times“ domniemanie:

„Stanowcze wystąpienie rządu brytyjskiego w sprawie przejść w Czechosłowacji nie było może jeszcze znane w sobotę ostatnią, gdy wysyłano owe ściśle wskazówki ambasadorowi polskiemu w Berlinie“

We Francji odgłosy i rozważania tych spraw nie mogły być, oczywiście, mniej ożywione niż w Anglii.

Pierwsza wiadomość angielska o porażce przez Polskę stanowiska Anglii i Francji, ostrzegających Rzeszę Niemiecką przed jakimkolwiek zamachem obiegła pisma francuskie od krawca do krawca, podawana i przyjmowana z zadowoleniem i nawet z zapalem. Ale w lot przyszło sprostowanie. Wówczas zaś zaczęły się te roztrząsania, poświęcone stanowisku Polski i stosunkom sojusznictwa polsko-francuskiego, które trwają po dziś dzień.

Jak najpierw pojawił się na chwilę w pierwszych doniesieniach, ambasador R. P. w Berlinie p. Lipski, jak następnie prostował ambasador R. P. w Londynie p. Raczyński, tak w końcu nie pozostał w cieniu i ambasador R. P. w Paryżu p. Łukasiewicz, który — twierdził m. in. w „Gringoire“ — na zapytanie ministra spraw zagr. Bonnet'a w rozstrzygających godzinach napięcia, jakie będzie stanowisko Polski, nie mógł jakoby udzielić odpowiedzi przychylnie.

Do tej to właśnie sprawy sprzed miesiąca, z dn. 21 maja i stanowiska Polski wraca raz jeszcze p. Lucien Romier w swych ponownych rozważaniach, starając się dotrzeć do sedna rzeczy.

Przypomina, że po wielkiej wojnie, gdy na Konferencji Pokojowej ścierały się poglądy i dążności w zakresie rozmiarów wskrzeszenia Pań-

stwa Polskiego i jego rozległości, bojowniczą odbudowania państwa wielkiego była Francja. A w przypomnieniu tym tkwi treść doniosłości dziełowej i tkwi prawda. Uparte zabiegi nie tylko o okrajkowanie obszaru Polski, ale o pozabawienie jej wielkich i szczególnie cennych przestrzeni na zachodzie, na północy, na wschodzie, nie mniej uparcie i na ogół zwycięsko odpięte były przez Francję, najwinniej stojącą u boku Polski.

I istotnie Polska zmartwychwstała, jako państwo wielkie. Francja zrozumiała zarówno sprawiedliwość takiego załatwienia, jak jego korzyści obopólne dla Polski i dla Francji, oraz dla nowej budowy Europy. Takie są słuszne, zdrowe i mocne, podstawy sojuszu polsko-francuskiego.

Tej polityce sojuszu Polski z Francją przeciwstawiła się z Berlina, od lat pięciu, polityka gry Niemiec wobec Polski.

I oto p. Lucien Romier mówi: „Dzień 21-szy maja ma różne znaczenia. Ale, między innymi, oznacza on też pewne zwycięstwo dyplomatyczne Niemiec. Nad kim? Nad Polską?“

Jak sądzi bowiem pisarz francuski, powiodło się Berlinowi oddzielić Warszawę od Paryża i Londynu.

Natarczywie wsączone od lat twierdzenie, że Francja nie dotrzyma swych zobowiązań, odpięta p. Lucien Romier spokojnym wskazaniem, iż

to jest błąd rachunku i brak zmysłu poznawczego. Wyraża przekonanie, że nawet najodleglejszy cudzoziemiec musi przyznać, że „mało krajów w toku dzieł dotrzymywało w takiej mierze, jak Francja, swych zobowiązań“.

Tak też w rozstrzygającej chwili 21 maja br., dokładnie miesiąc temu właśnie, kiedy stanowiska w ciągu kilku godzin rysowały się jasno, albo tak albo siak, Francja nie zawiodła, a również Anglia, mimo ogólnikowości swych przyrzeczeń, okazała się w pełni wypłacalna, bonn payeuse, jak to określa p. Romier.

W dalszym ciągu wywodów swych dziennikarz francuski ubolewa, że Polska przeoczyła tę sposobność „do przypieczętowania fair play państw zachodnich“.

Nie żyzma się jednak wcale p. Lucien Romier, nie gromi, nie złorzeczy — w odróżnieniu od niektórych innych mniej ważących słowa kolegów swych po piórze — lecz kończy wyrazem dobrej woli i otuchy:

„Trzeba to naprawić: il faut réparer cela“.

A naprawa ta, w rozumieniu naszym, polegać musi na usunięciu pewnych niejasności, nadających polityce polskiej w oczach świata niekiedy fałszywe pozory, gdy w rzeczywistości oparcie jej o sojusz polsko-francuski jest niesporne.

Wojciech Skuzo

Łaźnia w Mrokowie

(Z cyklu: Tragedia chłopskiego trwania)

Kłamie ten, kto mówi, że rozpoltowany chłop nie potrafi stwarzać nowych wartości w Polsce. Właśnie polityka odrywa człowieka od osobistych, drobnych rzeczy — a wprowadza w świat ludzką myśl. W Polsce popełniono straszny błąd w tym momencie, gdy padło hasło: precz z polityką, niech żyje bezpartyjność! Kto styka się z życiem codziennym ludzi na wsi, ten widzi, jaki potworny obraz przedstawia wielka rodzina, w której nie ma ani jednego człowieka żyjącego sprawami publicznymi. Rodzina taka — to siedlisko zacołania, nieufności, egoizmu i — bardzo często zezwierzczenia. Ba, ale czy to tylko na wsi! Ileż to jest tych różnych „dobrych rodzin“ w miastach, tych wygodnych, brzuskowatych rodzin, dla których jedyną odpowiedzią na pytanie: co słyszeć w świecie? — jest potworne zdanie: „Ja się polityką nie zajmuję!“ Ludzie tacy — to ciężar naszego życia społecznego, to bolączka, która nie wychodzi poza stół, łóżko, zawód i kielszeczki wódeczki, uczyniła, że

Polska jest dotąd bez wyrazu

U nas nie ścierały się nigdy prądy społeczne. Potężne przemiany idące przez świat nie miały nigdy oddźwięku w masach. U nas typem obywatela po roku 1926 stał się taki wygodny człowieczek, który: umizgnie się szefowi, zapisze się do partii, do której mu każą i nie mówi w ogóle o tym, co by chciał! Pierwszy raz odrzucił takiego typu człowieka odczułem wówczas, kiedy byłem świadkiem rozmowy jednego z profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego, z uczennicą tego uniwersytetu. Zdawała ona właśnie egzamin magisterski z literatury polskiej. Szanowny starszek, prof. Ch. stawia pytanie:

— Pani zna poglądy polityczne Mickiewicza?

— Znam! — pada odpowiedź.

— A czy jest, proszę pani, jakaś partia polityczna w współczesnej Pol-

sce, która by w swoim programie wyrażała takie poglądy na rolę chłopów i wsi, jakie wyrażał w swych pismach Mickiewicz?

Na to pytanie owa panienka „z dobrego domu“, pewna siebie i jakby z wyższością i dumą wycedziła przez swoje szanowne ząbki:

— Ja, panie profesorze, nie bawię się w politykę...

Ta oto panienka mogła uchodzić za ideał obywatelski po roku 1926. Inaczej jednak osądził ją profesor, bo w rubryce „zdawa egzamin z wynikiem“, napisał: „niedostatecznym“.

Zupełnie słusznie! Dość już mamy w Polsce ludzi takich! Czas, by każdy obywatel miał swoje patrzanie na świat, na naród, państwo, rząd, samorząd itd., a wówczas i cała Polska będzie miała jakąś

wyraźną ideę

Wyda mi się, że owa „wyraźna, własna idea“ odnajduje dziś Polska wśród chłopów. Na wsi rodzi się nowa ideologia Polski. Na wsi coraz mniej jest ludzi takich, a coraz więcej takich, którzy myślą: jaka też ma być w przyszłości ta Polska? Demokratyczna — czy faszystowska? Totalna — czy gromadzka? Pańska — czy ludowa?

Pytania te porywają ludzi do walki i czynu. Człowiek odchodzi od karczm, od „miejskiego życia“ — a wzrok swój wyteża w przyszłość.

Dlatego zaczyna żyć pełnym życiem. — Skoro Polska ma być ludowa — mówił mi kiedyś Trojanowski, chłop z pow. limanowskiego — to w takim razie trzeba ją po naszymu zacząć budować i we własnej wsi! Później w gminie, w powiecie, w województwie — a wreszcie i w Warszawie!

To budowanie nowej Polski rozpoczęło się dziś na wsi. Nie chcę przypominać tych niezliczonych wysiłków dzisiejszego chłopstwa, dążącego do zaprowadzenia ładu, porządku w świecie, nie chcę przytaczać przykładów

Przedziwna ciota krytyk sie nie boi

Z trioletów chińskich

Kulis, oprócz garści ryżu...

Kulis, oprócz garści ryżu,
żąda praw człowieka.
Nie wystarcza rzucić z wyżu
kulisowi garstkę ryżu.

Nie powstrzyma miecz ze spiżu
burzy, co nie czeka...
Kulis, oprócz garści ryżu,
chce dziś praw człowieka.

GRYP

Rozkosz słońca i pogody,
Potęgują PINGWIN lody.

Już 25 bm.

NRA ustali kontyngenty aplikantów i adwokatów

W sobotę, dnia 25 bm. o godzinie 10 rano odbędzie się plenarne posiedzenie naczelnej rady adwokackiej z udziałem członków wybranych i nominowanych.

Na zebraniu tym mają być omówione sprawy kooptacji członków do naczelnej rady, następnie sprawa obsadzenia rad lokalnych.

O godzinie 5 popołudniu tegoż samego dnia, odbędzie się drugie plenarne posiedzenie z udziałem wszystkich członków na którym m. in. będzie opracowany wniosek dla min. sprawiedliwości w sprawie kontyngentów aplikantów i adwokatów w różnych miejscowościach.

stał się człowiekiem uspołecznionym

Któż mógłby dawniej myśleć o tym, by na wieś sprowadzić lekarza, któż mógłby marzyć o tym, by na wsi zabłysło światło elektryczne? Właśnie dzięki rozpoltowanym chłopom wieś ku tym zdobyczom wyciąga ręce. Wyciąga ręce i — ku czystości!

Ot, dam przykład:

— Niedaleko od Warszawy jest wieś Mroków. W Mrokowie żyją ludzie tak, jak w innych wsiach polskich. Od rana do nocy w polu, później izba, zaduch, ciasnota i — bardzo często głód. Głód jednak często nie niszczy tak sił chłopskich, jak brud. Brud rozpanoszył się w polskich wsiach i przez wieki przynosił do ziemi duszę chłopską.

— O, mówi jeden ludowiec z Mro-

kowa — dopóki z własnej izby nie wyrzucimy brudu, dopóty ciężko nam będzie i w całej Polsce czystość czynić.

— Wyrzucić brud! Myśl wspaniała, ale jak to uczynić?

— Tak, jak każdą inną ważną sprawę: gromadnie. A więc — koło młodości i koło stronnictwa wyszło z projektem budowy łaźni. Łaźnię budować dziś na wsi, to sprawa ciężka i kosztowna. Ale przecie w Polsce są instytucje, które na takie cele muszą mieć fundusze. O tym właśnie dłużej, „rozpoltowany“ człowiek na wsi wie. Dlatego zwrócono się do Czerwonego Krzyża, do LOPP i do innych instytucji z prośbą o pomoc. Na szczęście natrafiono w tych instytucjach na ludzi, którzy rozumieją

wartość czystości na wsi

Przy pomocy tych ludzi i tych instytucji wybudowano piękny dom w Mrokowie, dom, w którym ma być łaźnia, pralnia itp. Łaźnia ta nie dla jednej tylko wsi jest potrzebna. Z niej korzystać będą i wsi sąsiednie. Właśnie będzie się oczyszczać!

A czy możliwe to byłoby, gdyby na wsi nie było ludzi, których poruszyła jakaś idea, choćby nawet polityczna? A — czy przykład ten nie mówi wyraźnie, że każda dobroczynna instytucja, skoro tylko pomyśli o wsi — ma właśnie u ludowców w tej wsi poparcie?

Na nie się zdało mówienie tych, którzy twierdzą, że chłop „rozpoltowany“ nie zdolny jest do twórczej pracy, do stwarzania wielkich wartości, że — burzyć tylko umie, a nie budować! Życie wykazuje, że właśnie „rozpoltowany“ chłop bu-

rzy wprowadzi, burzy brud, burzy urządzenie, a wprowadza ład i czystość na wieś.

Oby w całej Polsce wszyscy ludzie nareszcie się rozpoltowali, oby znikł typ obywatela „nijkiego“ — a wówczas będzie dopiero można mówić o tym, że... z... z...

Oby się stało to jak najprędzej!

648 samolotów straciła Japonia

KANTON, 22.6. Przewodniczący chińskiego komitetu obrony przeciwlotniczej oświadczył dziennikarzom chińskim, że Japonia od początku wojny straciła 648 samolotów oraz 1061 lotników zabitych i rannych.

Do niewoli dostało się 27 lotników.

Sensacyjna mowa Schachta Niemcy wycofują się z niebezpiecznej drogi inflacji

Dr Schacht—prezydent Banku Rzeszy i do niedawna dyktator finansowy Niemiec, z którego zdaniem liczy się wciąż jeszcze sam „Führer”, wygłosił ostatnio na zebraniu niemieckich urzędników bankowych sensacyjne przemówienie, będące zapowiedzią zasadniczego zwrotu w polityce finansowej Trzeciej Rzeszy.

Na wstępie stwierdził dr Schacht, iż sztuka kierowania finansami jest często niedoceniana, a nawet pogardzana mimo, iż niejedynym problemem politycznym byłby może nie rozwiązanie do dnia dzisiejszego, gdyby nie był poparty przez operacje finansowe często bardzo śmiałe. Dodał przy tym, iż zagrażająca często nie potrafiła ocenić właściwie polityki finansowej Niemiec, która była wprawdzie śmiała, ale nie lekkomyślna.

Niemniej jednak nadszedł moment zwrotny w polityce kredytowej Niemiec. Dr Schacht zapowiedział, iż zaniechana będzie polityka „wstępnego finansowania” za pomocą kredytów Banku Emisyjnego. Czyli mówiąc po prostu Niemcy wycofują się z drogi inflacji. Odtąd, według zapowiedzi dra Schachta, olbrzymie wydatki państwa narodo-socjalistycznego pokrywane będą, jeśli bieżące do chody nie wystarczą, przez wypuszczenie bonów skarbowych oraz rozpisywanie pożyczek państwowych. I tu jednak istnieją granice poza które według słów mówcy, nie wolno wykroczyć. Trzeba będzie ograniczyć rozmiary zamówień państwowych, gdyż pożyczek na ich finansowanie nie można zaciągać bez końca.

Aby możliwe było zaciąganie przez państwo nowych zobowią-

zań na rynku wewnętrznym, należy wzmocnić siły gospodarcze Rzeszy przy pomocy wszystkich dostępnych środków. — Tylko przez zastosowanie takiej metody można będzie uniknąć wstrząsów przy zaciąganiu nowych kredytów.

Zdaniem dr Schachta polity-

ka taka wymaga od ludzi jak najsurowszego samokrytycyzmu i samozaparcia.

Polityka nacisku wychowuje tylko nieszczerych i słabych po chlebców, w obecnej zaś chwili polityka taka wg słów Schachta byłaby najgłupszą i najmniej stosowną.

Wobec ciężkich warunków materialnych

Pracownicy państwowi domagają się zwrotu wpisów szkolnych

Wyczerpujące siły ciężką walką o byt, człowiek dąży przynajmniej do zachowania zdobytej stopy życiowej i nie dopuszcza myśli o jakimkolwiek jej obniżeniu. A że ten poziom, ponad który pracownik publiczny wnieść się w dzisiejszym układzie stosunków nie może, jest bardzo niski — dążeniem naczelnym staje się zapewnienie możliwości przekazania go dzieciom. Aby tę możliwość zapewnić, trzeba przede wszystkim dać dzieciom wykształcenie.

I tu zaczyna się cierniowa droga, którą kroczą masy pracowników publicznych: szkoła jest tak kosztowna, że skromne budżety

trzeszcza i tylko kosztem niebыва-nych ofiar można je uchronić od pęknięcia. Tym bardziej, że sieć szkół państwowych jest zbyt szczupła i trzeba bardzo często uciekać się do korzystania z droższych o wiele szkół prywatnych. Że to zjawisko jest faktem o dużym ciężarze gatunkowym, świadczą cyfry. Spośród wszystkich dzieci pracowników publicznych, uczęszczających do szkół średnich w r. 1930-31, w szkołach prywatnych kształciło się 42,5 procent. A więc niemal co drugi pracownik publiczny zmuszony jest posyłać swoje dziecko do szkoły prywatnej, w której płaci kilkakrotnie

23 proc. robotników i 45 proc. pracowników zrzeszają związki zawodowe w Polsce

Ostatnio ukazał się rocznik związków zawodowych, wydawany od lat 13-tu przez ministerstwo opieki społecznej. Omawiany rocznik obejmuje organizacje zawodowe za rok 1935.

Według tych danych na 3.451 tysiący pracowników najemnych w Polsce 941 tysięcy robotników i pracowników umysłowych zrzeszonych było w związkach zawodowych. Statystyka ta obejmuje pracowników zatrud-

nionych w miastach, bez uwzględnienia robotników i pracowników umysłowych, zatrudnionych w rolnictwie. Okazuje się, że wszystkie związki zawodowe w Polsce zrzeszają łącznie 27 procent ogółu najemnych pracowników, co stanowi nie wiele ponad 1/4 część całego świata pracy.

W opinii publicznej utarło się zdanie, że związki robotnicze zrzeszają za ledwie 23 procent ogółu robotników czynnych zawodowo.

Wszystkich robotników czynnych zawodowo zrzeszonych w związkach zawodowych było 648 tysięcy w 148 organizacjach zawodowych, natomiast pracowników umysłowych 293 tysiące w 151 stowarzyszeniach zawodowych.

Na ogólną liczbę 293 tysięcy pracowników zorganizowanych, pracownicy państwowi i samorządowi stanowili 215 tysięcy czyli 73 proc., a pracownicy prywatni 78 tysięcy czyli 27 proc.

Z przeprowadzonych obliczeń wynika, że przeciętnie na 1 związek zawodowy robotniczy przypada zorganizowanych 4.400 czynnych zawodowo pracowników fizycznych, pracowników państwowych i samorządowych 4.000, natomiast pracowników umysłowych prywatnych 700 na jeden związek zawodowy.

Powyższe cyfry wprawdzie dotyczą okresu sprzed dwóch lat, a więc jeszcze z czasów kryzysowych, nie są dlatego zbyt optymistyczne. Jeśli jednak weźmiemy pod uwagę ostatnie ożywienie na odcinku ruchu zawodowego i wiążący się z tym procesem ruch w kierunku zrzeszania się i to zarówno robotników, jak i pracowników — to tym bardziej stwierdzamy, że ruch zawodowy pracowników umysłowych choć o wiele młodszymi od robotniczym, jednak proporcjonalnie jest silniejszy, mniej opóźniony i rozbity przez czynniki polityczne, natomiast więcej zwraca uwagę na najistotniejsze kwestie zawodowe i materialne zrzeszonych.

TEK.

O lepsze zagospodarowanie lasów włościańskich

W Wielkopolskiej Izbie Rolniczej w Poznaniu odbyła się konferencja przedstawicieli Wojewódzkiej Ochro-ny Lasów z Torunia i Poznania i Inspektorów Leśnictwa Pomorskiej i

Wielkopolskiej Izby Rolniczych.

Na konferencji omówiono szczegółowo sprawę rejestracji nieużytków oraz opracowywania planów zalesień.

Uznano za konieczne wprowadzenie okręgowych instruktorów leśnych w celu podniesienia niezadowalającego obecnie stanu zagospodarowania lasów włościańskich, jak również w celu racjonalnego prowadzenia akcji zalesienia nieużytków. Równocześnie stwierdzono, że skutecznym środkiem podniesienia produkcji drobnych lasów będzie tworzenie spółek leśnych. Obrady, które dały obfity materiał do dalszej pracy, zakończono postanowieniem zorganizowania następnej konferencji przez Pomorską Izbę Rolniczą w Toruniu.

Podróży LOTEM

Rozwój akcji finansowania przemysłu ludowego

W roku 1937 powołano komisję do spraw przemysłu ludowego i domowego.

Plan finansowy akcji popierania przemysłu ludowego zamyka się w roku przyszłym sumą około 800.000 zł.

W roku ubiegłym jak i w bieżącym przez komisję została uwzględniona przede wszystkim sprawa udoskonalenia planu wyprawy włókna lnu i lnu oraz ko-
nopnego. Na akcję instrukcyjną w tej dziedzinie asygnowano w roku ub. 95.587 zł, a na rok 1938-39 preliminowano 128.598 zł. Dzięki funduszom

tym stworzono lub uzupełniono przy izbach rolniczych sieć inspektorów, instruktorów i techników uprawy i wyprawy włókna. Według planu Towarzystwa Lniarskiego w Wilnie przeznaczono pewne sumy na inwestycje w zakresie wyprawy włókna przez stworzenie eksperymentalnych punktów racjonalnego przerobu, tj. suszarni, miedlar ni oraz przez rozprowadzanie trzepaków.

Na cele taktwa lnu plan finansowy komisji przeznaczył w 1937-38 r. — 51.840 zł, a w r. 1938-39 — 31.395 zł, oraz 14.930 zł na taktwo wełniane. W zakresie przerobu wełny montuje się eksperymentalną przędzalnię w okręgu kieleckim, gdzie hoduje się owce długowłose. Praktyka wykazuje, czy żądanie innych izb rolniczych tworzenia przędzalni jest uzasadnione. W dziedzinie garbarstwa duże znaczenie miałyby propagandą racjonalnego zdejmowania i konserwacji skór. Akcja ta jednakowoż idzie raczej w kierunku zaspokojenia potrzeb ludności oraz prymitywnego kuśnierstwa.

W sprawie koszykarstwa rozpoczęto akcję instruktorską na terenach północno-wschodnich, gdzie ceny robocizny są najniższe, a to dlatego, że w okręgach dotychczasowej produkcji koszykarstwa, tj. w okolicy Rudnika nad Sanem liczyć się należy ze wzrostem cen robocizny (określenie COP), a również i na Pomorzu ceny robocizny wykazują tendencję wzrostu, co w przyszłości może uniemożliwić eksport wyrobów koszykarskich. W ślad za akcją instrukcyjną w dziedzinie koszykarstwa na nowych terenach powinna być prowadzona akcja uprawy wyklony dla dostarczenia rurowca.

U źródeł niedzy rolnika polskiego

W nr 24 „Życia Rolniczego” znajdujemy niezwykle interesujący artykuł p. J. Kor. pt. „U źródeł niedzy rolnika polskiego”.

Autor oblicza wartość produkcji roślinnej w poszczególnych krajach, dochodząc do następujących wyników:

„Przejdźmy teraz do obliczenia, jaka wartość produkcji roślinnej przypada na jedną osobę, utrzymującą się z rolnictwa w poszczególnych krajach. Zestawienie przedstawia się w sposób następujący: Kanada — 792 zł, Australia — 641 zł, Stany Zjednoczone — 467 zł, Dania — 419 zł, Anglia — 405 zł, Niemcy 332 zł, Czechosłowacja 248 zł, Belgia — 216 zł, Szwecja — 211 zł, Francja — 205 zł, Austria — 194 zł, Węgry — 191 zł, Estonia — 168 zł, Litwa 165 zł, Holandia — 156 zł, Litwa 143 zł, Hiszpania — 133 zł, Polska — 129 zł, Rosja — 111 zł, Włochy — 99 zł, Bułgaria — 96 zł, Finlandia — 90 zł, Norwegia — 79 zł, Szwajcaria — 57 zł, Grecja — 51 zł.

Najwyższe kwoty w przeliczeniu na osobę, utrzymującą się z rolnictwa,

wykazują kraje zamorskie, używające na szeroką skalę maszyn rolniczych. W ślad za nimi idą kraje europejskie, mogące się wykazać intensywną produkcją rolną. Polska stoi na szarym końcu.

Powyższe zestawienie nie wykazuje w całej pełni tragizmu sytuacji. Niektóre bowiem kraje mają niższe kwoty produkcji rolnej w przeliczeniu na głowę ludności tylko ze względu na zupełnie przypadkowe. Np. niskie kwoty Finlandii i Norwegii pochodzą stąd, że do osób utrzymujących się z rolnictwa zaliczone są wszędzie osoby, utrzymujące się z leśnictwa, w tych zaś dwu krajach na te zajęcia przypada znaczny odsetek osób. Tak samo w Grecji znaczny odsetek osób przypada na rybołówstwo. Rolnictwo Szwajcarii opiera się w głównej mierze na produkcji hodowlanej.

Ta niska wydajność rolnictwa w Polsce w przeliczeniu na jednostkę utrzymującą się z rolnictwa, występuje nieistotnie jaskrawo nawet wtedy, jeśli się bierze pod uwagę jedynie ilościowo rozmiary produkcji w poszczególnych krajach. Wystąpi ona jeszcze bardziej jaskrawo, jeśli się weźmie pod uwagę ceny artykułów rolnych w poszczególnych krajach,

Podanego wyżej zestawienia dokonaliśmy w ten sposób, że przyjęliśmy dla wszystkich krajów ceny polskie w 1935 r. Zastosowaliśmy tę metodę po to, by móc porównać produkty roślinne, przypadające na jedną osobę, utrzymującą się z rolnictwa w sposób poniekąd ilościowy, bez zwracania uwagi na różnicę poziomu cen w różnych państwach, przyjmując stosunek wartości między poszczególnymi zbożami taki, jaki zachodził między cenami poszczególnych zbóż w Polsce w 1935 r. Ta metoda nie uwypukla dostatecznie niedzy polskiej ludności rolniczej. W Polsce bowiem ceny zbóż są niższe, niż w wielu innych krajach.”

Tak np. w r. 1935 cena żyta w Warszawie wynosiła 13,2 zł za 100 kg, gdy w Berlinie — 35,8 zł, a w Pradze — 30,3 zł. Według nowej metody zestawienia wartości produkcji przypadającej na poszczególną osobę, utrzymującą się z rolnictwa wypada w sposób następujący: Niemcy — 963 zł, Kanada — 763 zł, Czechosłowacja 539, Anglia 512 zł, Austria 485 zł, Francja 420 zł, Stany Zjednoczone 358 zł, Włochy 167 zł, Polska 111 zł, Rumunia 89 zł.

Jak widzimy Polska zajmuje przedostatnie miejsce.”

Giełda oienieżna

DEWIZY: Holandia 294.35 (sprzedaż 295.97, kupno 295.61); Berlin (sprzedaż 213.07, kupno 212.01); Londyn 26.55 (sprzedaż 26.42, kupno 26.28); Nowy Jork 5.50 5/8 (sprzedaż 5.51 7/8, kupno 5.29 3/8); Nowy Jork (kabel) 5.50 7/8 (sprzedaż 5.52 1/8, kupno 5.29 5/8); Paryż 14.85 (sprzedaż 14.75, kupno 14.73); Sztokholm 155.90 (sprzedaż 156.24, kupno 155.56); Zurych 122.00 (sprzedaż 122.50, kupno 121.70); Marka niem. srebrna (sprzedaż 181.00, kupno 95.00).

PAPIERY PROCENTOWE: 3 proc. pol. prem. law. i em. 81.25—81.58, 11 em. 82.50—82.75—82.58; 4 proc. państw. pol. prem. dolarowe 42.50—42.15—42.40; 4 proc. pol. konsolidacyjny 67.00—66.75—67.00; 4 i pół proc. pol. we-wnętrza państw. 45.50; 5 proc. pol. konw. 70.75; 8 proc. L. Z. ziemskie dol. kwar. kupn 112.19; 4 i pół proc. L. Z. ziemskie seria V 64.75—64.50—64.75; 5 proc. L. Z. Warszawy (1935 r.) 75.65—75.25; 5 proc. L. Z. Lublina (1935 r.) 40.50.

AKCJE: Bank Polski 119.00; Węgiel 27.38—27.50; Ostrowiec 57.25; Żyrardów 48.50. Tendencja dla dewiz niemieckich, dla pożyczek państwowych i dla listów zastawnych miejskich nieco słabsza. dla ziemskich i dla akcji utrzymana. W obrocie prywatnych 3 proc. renta ziemskie (5000 zł) 54.25—54.00, (1000 zł) 55.00—55.50, (500 zł) 64.00, (100 zł) 71.50.

TERE piękna i gładka

uzyskasz płac SOK Kwitnacego Łopianu Mag. E. Gobięca. Warszawa, Miodowa 14. Apteki i Drogerie. flakon 1 zł 80. (t 40)

Czechosłowacja, Polska i Rzesza

Oświadczenie min. Krofty

wobec dziennikarzy zagranicznych

PRAGA, 22.6. Min. Krofta wygłosił wczoraj przemówienie do przedstawicieli prasy zagranicznej na temat stosunków Czechosłowacji z Niemcami i z Polską.

Omawiając stosunki z Niemcami min. Krofta podkreślił, że po wojnie rozwijały się one bardzo dobrze, do chwili zajęcia Nadrenii, kiedy to Hitler w swej mowie z maja 1936 roku przypomniał o 10 milionach Niemców którzy poza granicami Rzeszy uciskani są przez inne narody. Od tej chwili stosunki zaczęły się pogarszać.

Potem prasa niemiecka w r. 1937 poczęła przygotowywać teren do kampanii antyczechosłowackiej. Kampania ta ciągle wzrastała na sile. Po „Anschlussie” kiedy Hitler w swej mowie w Reichstagu, a potem Goering, podkreślali z naciskiem, że jeszcze 3 i pół miliona Niemców pozostaje poza granicami Rzeszy i że są uciskani, że Rze-za będzie musiała się o nich zatroszczyć, a w razie potrzeby nawet przeciwstawić się „owemu uciskowi” — Niemcy nie ustawali w propagandzie czechosłowackiej.

Słowa te Czechosłowacja musiała zrozumieć, jako skierowane do siebie. Kiedy w drugiej połowie maja br. doszły wiadomości, iż nad granicą czechosłowacką nastąpiła koncentracja wojsk niemieckich, rząd czechosłowacki w obronie autorytetu państwa i w obronie własnej wolności musiał podjąć środki obronne. Środki te nie były wymierzone przeciwko Niemcom, jednakże wywołane były akcją niemiecką.

Świat powinien o tym wiedzieć, że Czechosłowacja środki obronne podjęła, będąc zmuszona do tego. Podejrzania, rzucane na Czechosłowację, jakoby chciała ona spowodować wojnę z Niemcami, są niedorzeczne. Również rzekome incydenty były tylko wymysłem propagandy niemieckiej, były wyolbrzymione i przeinaczone. Obecnie stosunki uległy nieco odprężeniu. Czechosłowacja dąży do pokoju i pragnie go za wszelką cenę utrzymać. Dlatego też w obecnych rokowa-

niach z henleinowcami rząd czechosłowacki pragnie uczynić wszystko, aby doprowadzić do kompromisu.

Mówiąc o stosunkach Czechosłowacji do Polski, min. Krofta podkreślił z naciskiem, że CZECHOSŁOWACJA PRAGNIE POROZUMIENIA Z POLSKĄ. NATOMIAST RZĄD POLSKI

ZACHOWUJE SIĘ STAŁE Z REZERWĄ. STOSUNKI CZECHOSŁOWACJI Z POLSKĄ BYŁY, JAK DOTYCHCZAS, WPRAWDZIE POPRAWNE, JEDNAKŻE CZECHOSŁOWACJA PRAGNIE, ABY STAŁY SIĘ ONE NIE TYLKO POPRAWNE, LECZ I SERDECZNE.

Flota japońska w potrzasku

Ofensywa chińska w Szansi

Ucieczka Japończyków z Honan

HANKOU, 22. 6. Wojska chińskie w brawurowym ataku na bagnety odebrały Japończykom ważny punkt węzłowy na skrzyżowaniu kolei Pe-

kin — Hankou z koleją lunghajską miasto Czeuczou.

Zaleta przez Japończyków wyspa Amoy jest ustawicznie ostrzeliwana przez chińską artylerię. 60 japońskich okrętów wojennych, które popłynęły w górę Jangtse nie może przedostać się przez zbudowane przez Chińczyków zapory. Okręty te znalazły się obecnie w trudnej sytuacji, bowiem skutkiem powodzi zostały odcięte od armii lądowej, której ofensywę miały wesprzeć. Desanty wysadzone na południowym grzbie Jangtse zmuszone były pod naporem wojsk chińskich wycofać się z powrotem na okręty.

Garnizony japońskie w prowincji Szansi muszą obecnie odparować nieustanne ataki wojsk chińskich, które po otrzymaniu rezerw sprzętu bojowego przeszły do niespodziewanej ofensywy na tym odcinku.

Wojska zagrożone wylewem rzeki

Żółtej w północnym Honanie są ewakuowane statkami do Kaileng.

Japończycy przyznają, że stracili wiele materiału wojennego, zaprzeczają pogłoskom o stratach w ludziach. Koła chińskie twierdzą jednak, że kilkadziesiąt tysięcy żołnierzy japońskich zostało odciętych na obszarach powodziowych, przy czym część ich już zatonała, zaś sytuacja pozostałych jest beznadziejna.

Henleinowcy uderzeni po kieszeni

Katastrofalna sytuacja w uzdrowiskach sudeckich

PRAGA, 22.6. Sytuacja w północnoczeskich miejscowościach leczniczych pogorszyła się tak dalece, że zaczyna stanowić poważną troskę kół oficjalnych, które liczą się z tym, że cała ta kraj będzie wymagała wy-

datnej pomocy finansowej rządu.

W Karlovych Varach średnia dzień na frekwencja kuracjuszków spadła z 450 osób do 75, tak że 400 osób zatrudnionych w przemyśle hotelarskim otrzymało z dniem 1 lipca wypowiedzenie. W Mariánskich Lázních dnia 8 czerwca było 1.115 kuracjuszków, tj. o 3.329 mniej niż tego samego dnia ubiegłego roku. W Janských Lázních zwolniono orkiestrę zakładową.

Takiego katastrofalnego spadku liczby kuracjuszków nie zanotowano nawet podczas wojny światowej. Sytuację ekonomiczną pogarsza fakt, że szereg firm żydowskich przeniósł swoje fabryki i warsztaty w głąb kraju lub też zamknął je na czas nieokreślony.

Biali agenci żółtego wywiadu

Szajka Griebła przed sądem

LONDYN, 22.6. W Nowym Jorku rozpoczął się wielki proces szpiegowski szajki Griebła. Wśród oskarżonych znajdują się m. in. oficerowie wywiadowczy niemieckiego ministerstwa wojny, kapitanowie niemieckich okrętów oraz kilku obywateli St. Zjednoczonych — Niemców.

Według aktu oskarżenia szajka starała się zdobyć przede wszystkim plany i wiadomości z zakresu lotnictwa, marynarki i obrony wybrzeży oraz kanału Panamskiego. Kierownicy organizacji, według oświadczenia prokuratora Hardy'ego przebywali stale w Niemczech, działali zaś za pośrednictwem swych subagentów, zamieszkałych w Stanach oraz posługiwali się członkami załóg niemieckich okrętów kursujących między portami Rzeszy a Stanami.

Wszyscy bez wyjątku agenci, działający w Stanach, byli Niemcami z pochodzenia. Szajka rozporządzała olbrzymimi sumami na zdobycie informacji. Śledztwo, toczące się bez przerwy, ma na celu wykrycie pozostałych członków szajki i ich kontaktów.

1.000.000 złotych strat

przyniosła klęska gradobicia

Do centralnych władz administracyjnych nadeszły meldunki urzędów wojewódzkich o szkodach, wyrządzonych przez gradobicie, przy czym największe szkody zanotowano na terenie pow. olkuskiego, gdzie całkowicie są zniszczone zbiory i drzewa owocowe. Poza tym zniszczone są zasiewy na terenie 4 powiatów w woj. kieleckim.

Ogólne straty sięgają 1.000.000 złotych. Wyasygnowano też doraźną po-

moć na nowe obsiewy dla terenów nawiedzonych klęską gradobicia.

Sensacyjna jednomyślność

na Komitecie nieinterwencji

LONDYN, 22. 6. W obradach komitetu nieinterwencji nastąpił sensacyjny zwrot: Sowiety, pod zdecydowanym naciskiem Francji, wyraziły swą zgodę na brytyjski projekt wycofania

ochotników, który w ten sposób został przyjęty jednogłośnie i według obliczeń fachowców będzie mógł w ciągu najbliższych 2 miesięcy wejść w życie.

Represje angielsko-amerykańskie wobec Japonii

WASZINGTON, 2.6. Według oświadczeń kół miarodajnych St. Zjednoczonej i W. Brytanii uzgodniły wspólne kroki finansowe w celu zapobieżenia, by Japonia na zajętych przez siebie terytoriach chińskich nie wprowadziła podobnych ograniczeń handlowych,

jak w Mandżurii, które to ograniczenia sparaliżowały prawie zupełnie eksport obu wspomnianych państw.

Ponieważ, według informacji amerykańskich, Japonia zamierza wprowadzić ograniczenia te, na razie w Chinach północnych, zaś w razie przeciągania się wojny, na wszystkich zajętych przez siebie obszarach — St. Zjednoczone i W. Brytania postanowiły zamknąć kredyt dla Japonii na tak długo, dopóki nie uzna ona nietykalności interesów brytyjskich i wiąże się do zachowania tam „polityki otwartych drzwi”.

Akcja protestacyjna ludowców

W niedzielę 19 bm. odbyło się szereg zebrania, zwołanych przez Str. Ludowe, na których uchwalono protesty przeciwko projektom ustaw samorządowych.

M. in. na zjeździe statutowym w Łukowie uchwalono, że walka o pełne

prawa demokratyczne do samorządu bynajmniej nie usunie na plan drugi walki o pełne prawa polityczne, wobec czego chłopcy wzywają władze stronnictwa o wykonanie uchwał kongresu krakowskiego.

Srebro z Kościołów

na zapłatę za broń

SARAGOSSA 22.6. Lotnicy gen. Franco bombardowali lotniska w Prad Sabadell oraz w Barcelonie. Ofensywa powstania na wszystkich frontach rozwija się planowo.

PARYŻ, 22.6. Na francuskiej stacji pogranicznej Cerbere przeładowano przybyły z Barcelony transport srebra wagi 80 ton, przeznaczony na

zapłatę St. Zjednoczonym za dostarczony przez nie materiał wojenny.

Srebro posiada wartość około 90 milionów franków i — jak podaje prasa — pochodzi ze stopu naczynia kościelnych i wotów, zabranych przez rząd walencki z kościołów hiszpańskich.

Masowe samobójstwa w Austrii

WIEN, 22.6. Emigracyjna prasa niemiecka donosi, że w miesiącu kwietniu i maju br. we Wiedniu popełniono ponad 1.200 samobójstw.

Pomiędzy samobójcami znajdują się znani działacze austriaccy, a mianowicie: Stefan Müller, Schwoner, Kundera, pracownicy czasopism „Neues Wiener Tagblatt” i „Neue Freie Pres-

se”, Rudolf Beer, dyrektor teatru ludowego, dr Winterstein, b. min. sprawiedliwości, dr Ignacy Zimpf, b. szef departamentu min. sprawiedliwości, prof. Erich Meller, znany pianista, b. min. Baar von Barenfess, b. namiestnik Salzburga dr Rehl, artysta filmowy, Fritz Schulz i wielu innych.

ZŁ 2 MIESIĘCZNIE

Kosztuje w prenumeracie

„Nowa Rzeczpospolita”

Zamówienie „Nowej Rzeczpospolitej” w prenumeracie zapewnia regularne otrzymywanie dziennika w całym kraju. Prenumeratę można wpłacać w kantorze Zgoda 5 na konto P K O № 22612, przekazem rozrachunkowym na konto 218

B. poseł polski w Wiedniu

zwolniony ze służby państwowej

W nowym „Dzienniku urzędowym” ministerstwa spr. zagr. zamieszczone jest zarządzenie ministra spr. zagranicz-

nych o zwolnieniu ze służby państwowej na własną prośbę b. posła RP w Wiedniu Jana Gwrońskiego.

NOWOŚĆ nierzdewne **OSTRZA** **CORONA-ANTIRUST**

g o l i
od 15 — 20 razy
żądać wszędzie

W XV rocznicę śmierci Abrahama

Jak patriota kaszubski częstował tabaką generała Józefa Hallera

GDYNIA, w czerwcu 1938.

W dniu 23 czerwca r. mija 15 lat od chwili śmierci Antoniego Abrahama, jednego z największych synów Polski, który od lat najmłodszych do samej śmierci żył i pracował dla ojczyzny.

Ludność Gdyni i całego Pomorza żywo pamięta postać tego niezłomnego chłopca kaszubskiego, który w czasach największych prześladowań rządu Bismarcka nie ugiął się, lecz mimo cierpień i katuszy więziennych uparcie dążył do celu, szedł od wsi do wsi, nauczał, uświadamiał społecznie i narodowo, krzepił i podtrzymywał na duchu braci-Kaszubów, opowiadając im w długie wieczory zimowe, w ciche noce nadmorskie o „Tej, co nie zginęła“.

Nieraz o kawałku suchego chleba szedł, podpierając się swym sękatym kijem, z wiarą i nadzieją w sercu, że przecież wysiłki jego nie pójdą na marne. Jakoż nie poszły na marne i Antoni Abraham dożył wielkiej chwili odzyskania niepodległości, dożył chwili zjednoczenia Pomorza z Macierzą.

A przecież były chwile, kiedy w Warszawie już zwątpiono w możliwość odzyskania Pomorza. Wówczas to Abraham z własnej inicjatywy wybiera się do Paryża, aby tam na forum międzynarodowym domagać się słusznym i odwiecznym praw Polski do morza. W dniu 18 kwietnia 1919 roku delegacja Kaszubów z Antonim Abrahamem na czele staje w Paryżu przed Lloydem Georgem i Wilsonem i grzecznie, lecz stanowczo przedkłada swe słuszne prawa należenia do swej odwiecznej Macierzy.

Kiedy Lloyd George — zwolennik oddania Pomorza Niemcom, zapytał podstępnie: „Czego wy chcecie, kiedy rząd wasz Pomorza się zrekł?“ — wówczas Antoni Abraham uniesiony gniewem wali groźnie pięścią w stół, wołając: „Pomorza nam ani kusi pórtek zabrać ni może“.

Zajęcie tak zdecydowanej postawy przez delegację kaszubską, ułatwiło dyplomacji polskiej ostre domaganie się dostępu Polski do morza. A kiedy wreszcie sprawę wygrano, całe Pomorze czekało z utęsknieniem na historyczną chwilę wkroczenia wojsk

polskich. Czekano ze łzami w oczach na błękitnego generała, który miał w imieniu Rzeczypospolitej pierwszy stanąć nad morzem i objąć je w wieczyste posiadanie.

Dnia 17 stycznia 1920 roku wkroczyły pierwsze oddziały wojska polskiego pod wodzą gen. Józefa Hallera na Pomorze, witane z zapalem i entuzjazmem przez ludność polską, dreczoną przez wieki w okrutnym jarzmie pruskim.

Dzień ten był tryumfem Polski, był również tryumfem niezłomnego w pracy dla Polski, Antoniego Abrahama. Spełniły się przecież jego najświętsze marzenia, zwycięstwo odniosły trud życia ofiarnego, meki serdeczne i cierpienia. Mimo choroby ruszył Abraham za wojskiem do Pucka, aby wziąć udział w podnościej chwili zaślubin Polski z morzem.

A kiedy odbyły się już historyczne zaślubiny, kiedy błękitny Wódz rzucił w głębiny morskie Baltyku symboliczny pierścień, Abraham stojący skromnie na uboczu zasłochał cicho i serdecznie. Spełniły się sny... Potem rozpromieniony i szczęśliwy stanął ze swą nieodstępną tabakierą, rozkiem kaszubskim, między oficerami i przystąpiwszy do gen. Hallera,

zawołał w serdecznej poufałości, przy pominiętej żywo scenie z „Pana Tadeusza“ z gen. Dąbrowskim: „Kiedy Pan Generał na Kaszubach, to musi z Kaszubą zażyć tabaki z tej oto tabakierki“.

Generał zawałał się chwilę, po czym sięgnął po szczyptę, zażył, kichnął siarczyście i w okół częstował oficerów. Skutki jednak były ku wielkiej ucieście zebranych licznie uczestników takie, że jeden z oficerów na oczy już nie chciał widzieć niebezpiecznej kaszubskiej tabaki.

W sierpniu 1920 r. przeniósł się Abraham do Gdyni, gdzie otoczony powszechnym szacunkiem dokończył znojnego życia w dniu 23 czerwca 1923 r. Trumnę jego okrytą wielką wstęgą Orderu Odrodzenia Polski, od prowadzący na cmentarz Oksyński ty siacznie tłumy z całej Polski.

Odtąd co roku w rocznicę zgonu Antoniego Abrahama płyną na cmentarz Oksyński tysiączne tłumy mieszkańców Pomorza, aby podumać chwilę i oddać hołd pamięci wielkiego Bojownika o polskość Pomorza, człowieka, który był symbolem wiary w Wolność i Niepodległość Ojczyzny.

JEŻ.

Kogo trzeba poinformować o koloniach i obozach letnich

Z końcem roku szkolnego wyruszy z Warszawy, wielka ilość dzieci i młodzieży na kolonie i obozy wypoczynkowe.

Stowarzyszenia i instytucje, organizujące kolonie lub obozy winny pamiętać o obowiązku zgłoszenia zawczasu każdej takiej imprezy właściwym władzom nadzorczym. Najpóźniej na 2 tygodnie przed wysłaniem każdej grupy na obóz lub kolonię organizatorzy powinni złożyć o tym pisemne zawiadomienie: 1) Komisariatu w Rządu na m. st. Warszawę, 2) Urzędowi wojewódzkiemu, na którego obszarze uruchomiona ma być kolonia lub obóz i 3) właściwemu terytorialnie starostwu powiatowemu.

W zawiadomieniu podać należy na-

stepujące dane: jak najdokładniejszy adres kolonii (obozy), dzień rozpoczęcia i czas trwania obozu lub kolonii, przy koloniach o 2 lub 3 turnusach należy podać również w przybliżeniu datę zmiany turnusu, liczbę dzieci z podaniem oddzielnie liczby dziewcząt i chłopców oraz ich wieku.

W razie skrócenia lub przedłużenia czasu trwania obozu lub kolonii odmiennie od pierwotnego planu należy o tym również powiadomić wcześniej te same urzędy. Jeżeli obóz lub kolonia urządzona jest na terytorium uzdrowiska lub większego letniska — należy uruchomienie obozu lub kolonii zgłosić również w miejscowej komisji uzdrowiskowej, względnie gminie lub gromadzie.

6.15 24.06 RADIO

ŚRODA, 22.6.1938 R.

WARSZAWA I.

6.15 „Kiedy ranne wstają zorze“; 6.20 Muzyka; 6.45 Gimnastyka; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Fantazja operetkowa w wyk. orkiestry rozgłośni lwowskiej; 11.00 Audycja dla poborowych; 11.20 Płyty; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa; 15.15 Audycja dla dzieci; 15.45 Wład. gospodarcze; 16.00 Zespół harmonistów; 16.45 Odczyt wojskowy; 17.00 Muzyka taneczna; 18.00 Rezerwat Zamoskański; 18.10 Recital piewaczy Arno Nilto; 18.40 „General Bonaparte“ nowela; 18.55 Recital skrzypcowy Stanisława Jarzabskiego; 19.20 Pogadanka aktualna; 19.30 Koncert rozrywkowy; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Pogadanka aktualna; 21.00 Audycja dla wsi; 21.10 Chopin a polska ziemia; 21.55 Wład. sportowe; 22.05 Koncert symfoniczny; 25.00 Ostatnie wiad. dziennika wieczornego.

WARSZAWA II.

15.00 Płyty; 15.55 Parę informacji; 16.05 Płyty; 16.05 Wład. sportowe; 16.05 Muzyka węgierska; 17.00 Pogadanka aktualna; 17.10 Festiwal muzyczny z Wawelu; 17.57 Muzyka taneczna; 22.00 Przegląd kulturalny; 22.15 Lekkie piosenki w wyk. Marii Miedzińskiej; 22.40 Muzyka lekka i taneczna.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE ZAGRANICZNE

18.45 Drolitach. „Don Juan“ opera Mozarta. 20.00 Praga. „Perły panny Serafiny“ operetka Piskacka. 25.30 Strasburg. Festival Massenet. 21.00 Mediolan. „Tristan i Izolda“ opera Wagnera. 21.50 Strasburg. „Rose et Colas“ opera kom. Monsigny. 21.55 Kopenhaga. „Don Juan“ opera Mozarta.

CZWARTEK, 23.6.1938 R.

WARSZAWA I.

6.15 „Kiedy ranne wstają zorze“; 6.20 Płyty; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Koncert poranny; 11.00 Audycja dla poborowych; 11.20 Płyty; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa; 15.15 „Główna wygrana“ opowiadanie dla dzieci; 15.30 Skrzynka ogólna; 15.45 Wład. gospodarcze; 16.00 „Na baltickim szlaku“ audycja muzyczna; 16.45 COP-reportaż; 17.00 Płyty; 18.00 Przegląd wydawnictw; 18.10 Recital Sylwestra Czosnowskiego (klarnet); 18.30 „Sobótkowe ognie“ słuchowisko; 19.05 Recital śpiewaczy Haliny Łuczkowskiej; 19.20 Audycja dla wsi; 20.55 Pogadanka aktualna; 21.00 Nowiny leśne; 21.10 „Wianki przy mikrofonie“ transmisja ze statku; 21.50 Wład. sportowe; 22.00

WARSZAWA II.

15.00 Płyty; 16.00 Parę informacji; 16.10 Koncert solistów; 16.00 Wład. sportowe; 16.05 Orkiestra salonowa; 17.00 Pogadanka aktualna; 17.10 Europejskie i amerykańskie orkiestry symfoniczne; 18.10 Płyty; 22.00 Oparty spektakle i zieleń — felieton; 22.15 Płyty.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE ZAGRANICZNE

19.30 Praga. „Ewa“ operetka Dusika. 20.30 Berlin. Koncert symfoniczny. 20.30 Paryż. Koncert symfoniczny. 21.00 Brno. „Mignon“ opera Thomasa. 21.00 Rzym. „Rompiccolo“ operetka Triego. 21.00 Praga. Koncert ork. Filh. 21.30 Mediolan. Koncert symfoniczny.

UBIORY Sukna bielskie

nałkorzystniej nabędziesz w hurtowym składzie

J. SYTA Marszałkowska 60 (1 piętro)

Czytelnikom „Now. Rzec.“ 15% zniżki. Udzielamy kredytu. Przyjmujemy bon. (095)

Bilet za... 1.430 zł.

Ceny przejazdów na polskich okrętach

Syndykat emigracyjny powiadomiono o zmianie taryfy za przejazd okrętami polskimi „Pułaski“ i „Kościszko“ do krajów Ameryki Południowej. Nieznaczna podwyżka taryfy na tych okrętach, obejmuje jedynie kategorie: I klasa, lux i kabiny lux z łazienkami. Za przejazd I klasa do Argentyny — pobierana będzie opłata 1210 zł, do Urugwaju 1.190 zł i do Brazylii — 1.100 zł, luxem do Argentyny — 1.320 zł, do Urugwaju — 1.300 zł i do Brazylii 1.210 zł oraz w kabinach lux z łazienkami do Argentyny — 1.430 zł, do Urugwaju — 1.410 zł i do Brazylii 1.320 zł.

Valentine Williams

ZA ŻÓŁTYMI DRZWIAMI

Przekład autoryzowany z angielskiego
KAROLINY CZETWERTYŃSKIEJ

Rodney zawałał się. Przypomniał sobie, że ojciec znał starego sługę dawniej niż własne dzieci, gdyż Larking służył już u niego wówczas, kiedy sir Charles był jeszcze nieznanym przemyslowcem na prowincji. Ile wspomnień łączyło tych, starych ludzi? Cóż to za cios byłby dla ojca, gdyby Larking okazał się winnym. Czego by Rodney nie zrobił, aby ojcu oszczędzić przykrości. Ale sumienie każe niczego nie ukrywać.

— Chass — rzekł chrapliwym głosem. — Czy pojmujesz, że jedynie Larking mógł zabrać rewolwer ze stolika Murchiego? Słyszaleś, co powiedział Frank? Larking wrócił i potem wyszedł frontowymi drzwiami w ciągu paru minut. Widział pewno, jak chował broń i aby ją porwać skorzystał z momentu, gdy poszedłem z Aliną do kredensu.

— Głupstwo — odrzucił sir Charles. — Dlaczego Larking miałby to zrobić?

— Stał z nami w hallu, gdy Alina pokazywała mi ukryty w lektycie rewolwer, i wydawał się przerażony naszym odkryciem.

— Nic dziwnego! W jego wieku nie ma się wiele gustu do podobnych awantur. Moje dziecko złote, za bardzo pozwałsz bujać swojej wyobraźni.

— Nie, Chass nie bredzę. A ta czapka, którą znalazłem, ukrytą pod ścierkami? Wedle tego, co mówi Alina, człowiek, który wymknął się wczoraj chyłkiem z domu Barry'ego miał podobną. Poza tym, w tak upalną noc był w płaszczu. To dziwne. Chciał

50

pewno zasłonić frak, co znów zdradza Larkinga. I tu jest wytłumaczenie jego zniknięcia. Przypuszczam, że śledził nas, gdy szliśmy do kredensu i widział jak znaleźliśmy czapkę. Wszystkie jak dotąd logiczne. Kto wziął rewolwer od Gerry? Pojęcia nie mam. Lecz jeśli chcesz wiedzieć, kto ukrył broń w lektycie, mogę bez obawy pomyłki twierdzić, że Larking to zrobił. Posłuchaj jeszcze.

Wparu słowach odtworzył ojcu, to co Murchie mu mówił o tajemniczym powrocie kamerdynera zeszłej nocy.

— Larking wraca z rewolwerem w kieszeni od Barry'ego. Natknąwszy się na sekretarza, wybiera pierwszy lepszy schowek żeby się go pozbyć. Stąd jego przerażenie, gdy mnie zobaczył z rewolwerem w ręku. A ponowne zniknięcie rewolweru i tajemnicza nieobecność kamerdynera daje wiele do myślenia.

— Intymnymi słowy chcesz, bym uwierzył, że Larking zabił Barry'ego?

— Nie, sam zresztą w to nie wierzę.

— Chwała Bogu, że tak myślisz.

— Czuję tak jak i ty, ojczu, wiele sympatii dla starego. Nie widzę powodu, dla którego by popełnił zbrodnię. Ale to nie wyklucza jego bytności w domu z żółtymi drzwiami w czasie kiedy zamordowano naszego przyjaciela. O której posłałeś go na pocztę?

Sir Charles zastanowił się.

— Kwadrans przed dwunastą. Poczekaj, może parę minut później, gdyż straciłem chwilę na szukanie znaczków.

— Otóż to. — Rodney przygryzł wargi. — Wedle doktora, Barry'ego zamordowano między wpół do jedenastej a wpół do dwunastej.

— Nie wzmówisz we mnie — rzekł z uporem sir Charles — że Larking jest zdolny zabić człowieka z zimną krwią lub nawet w napadzie złości.

— Dlaczego w takim razie zniknął, zabierając do wód rzeczowy pierwszorzędnej wagi?

Sir Charles spojrzał znacząco na syna. — Może chciał zasłonić kogoś innego? Rodney postąpił krok naprzód i wyciągnął rękę przed siebie.

— Chass... — wyszeptał stłumionym głosem.

— Pocziwy Larking jest nam wszystkim bezgranicznie oddany. A Gerry jest żoną Sholta.

Krew napłynęła Rodney'owi do twarzy. Zabrał go mu słów.

— Czy myślisz, Rod, że Gerry była kochanką Barry'ego?

— Nie mogę ci powiedzieć, ojczu!

— Może nie chcesz.

— Nie, Chass, nie wiem.

— Czy ona przyjaźniła się, chcę powiedzieć przyjaźniła się bliżej z innymi mężczyznami?

— Wątpię, ale na co to pytanie?

— Myślałem o drugim osobniku, którego widziałem kraczącym na May Fair Row. Manderton miał ściśle informacje. Ktoż to był?

Równie tajemnicza sprawa, jak wszystko zresztą. Nie mam żadnych podstaw do sformułowania przypuszczeń. Jedynie chyba możemy tego osobnika posądzić o morderstwo.

— W takim razie skąd się do jego rąk dostał rewolwer Gerry?

Rodney machnął rozpaczliwie ręką.

— Nic nie rozumiem, Chass, co zrobimy?

Na biurku zadzwonił telefon. Rodney podniósł słuchawkę i rzekł do ojca:

— Manderton!

— Czegóż jeszcze chce od nas?

— Pyta się, czy może przyjść po kolacji.

Chwila ciszy — sir Charles gryzł nerwowo koniec zgasłego cygara.

Odpowiedz, że zgadzam się — rzekł rzucając cygaro do kominka.

Rodney powtórzył i położył słuchawkę.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Za parawanem składu szmat ukrywał się potentat złodziejstwa

Kiedyś był paserem. Potem założył skład ze szmatami. Ale były to pozory. Chaim Epstein kupował szmaty tylko dla osłony podczas transportów na prowincję łupów złodziejskich.

Skład niby to ze szmatami mieścił się na Stawkach. Policja w ostatnich dniach zwróciła uwagę na działalność Epsteina i jego transporty szmat poddała obserwacji. Na rogatkach grójeckich zatrzymano platformę ze szmatami i znaleziono wewnątrz transport ubrań, plateru i trochę galanterii. Wszystko to był łup złodziejski pochodzący z kilku ostatnio dokonanych w Warszawie włamań.

Woznice Joska Korala aresztowano. Łupy oddawiono do urzędu śledczego. Gdy dowiedział się o tym Epstein, ukrył się. Policja znalazła go jednak w mieszkaniu złodzieja Gedale Pelkina, znanego w świecie przestępczym pod przezwiskiem „Katorżnik”. odhylał on bowiem ongi katorgę za kradzieże.

Legalny kupiec szmat a podziemny działacz złodziejski był szefem kilku band złodziejskich, które trzymał w ryzach zaliczkami. Utrzymywał on specjalnych agentów do wyszukiwania dogodnych do włamań firm i mieszkań, dokąd potem posyłał swych

podwładnych. Opiekował się również swoimi ludźmi w razie gdy dostali się do więzienia, posyłając tzw. wałówki, za co potem wdzięczni kryminaliści odpłacali się dostarczaniem po niskiej cenie łupów.

Opiekuna złodziei osadzono w więzieniu.

Okenka 32 i 33 Poczty Głównej to telefon międzymiastowy

Dla wygody publiczności, na czas remontu rozmównicy telefonicznej na pl. Napoleona, tj. do 10 lipca włącznie, przyjmowanie telegramów krajowych i zagranicznych odbywa się w dni powszednie od godz. 8 do 20 obok w urzędzie pocztowym Warszawa I (pl. Napoleona 8) w okienkach nr 17 i nr 17a.

Urząd Warszawa I przyjmuje również w tym samym czasie zgłoszenia

Gdyby wszyscy postępowali wzorem właściciela baru-automatu „Europejskiego” ulokowanym pod dawniejszą Oazą na placu Teatralnym, a

na międzymiastowe rozmowy telefoniczne w okienkach nr 32 i nr 33.

W związku z tym w sali urzędu ustawiono budki telefoniczne. Po godzinie 20 w dni powszednie oraz w ciągu całej doby w dni świąteczne czynności powyższe (przyjmowanie telegramów i przeprowadzanie międzymiastowych rozmów telefonicznych) załatwia, jak zwykle, urząd telekomunikacyjny przy ul. Nowogrodzkiej 45.

Jagiellońska i Zygmuntowska Targowa róg Kepnej 0 nowe 2 przystanki tramwajowe

Mieszkańcy Pragi proszą dyrekcję tramwajów o ustanowienie przystanku tramwajowego przy zbiegu ul. Jagiellońskiej i Zygmuntowskiej, albowiem istniejąca obecnie duża odległość między przystankami stanowi poważne utrudnienie dla mieszkańców tych ulic.

Odległość między obecnymi przy-

stanakim na pl. Weteranów i przed dworcem Wileńskim wynosi przeszło pół km.

Ponadto mieszkańcy Pragi przypominają swoją prośbę o zaprowadzenie przystanku tramwajowego z analogicznych powodów, przy zbiegu ul. Targowej i Kepnej.

31 żubrów w Polsce a 101 w świecie

Powrócił do Warszawy z międzynarodowego zjazdu żubrów, który odbył się w Berlinie, dyrektor Ogrodu Zoologicznego w Warszawie dr J. Zabiński.

Na zjeździe stwierdzono między innymi, że obecnie jest na całym świecie łącznie 101 czystych żubrów oraz przeszło 200 mieszańców.

Z tego Polska posiada 31 żubrów czystych i około 20 mieszańców, zajmując, obok Niemiec, czołowe miejsce w hodowli żubrów.

Ponieważ jeszcze w 1932 r. żubrów było zaledwie 48, przyrost tego gatunku, uważanego za zanikający, można uznać za b. dobry.

Uwaga poborowi

Dn. 24 bm. w kolejnym dniu poboru mężczyzn urodzonych w r. 1917 winni stawić się przed komisją poborową nr 1 zamieszkali w 26 komisariacie, których nazwiska rozpoczynają się od liter S do Z, przed komisją nr 2 urodzeni w r. 1918 zamieszkali w 9, 11 i 13 komisariacie, urodzeni w r. 1919 zamieszkali w 16, 20 i 21 komisariacie oraz urodzeni w r. 1920 zamieszkali w 5 i 23 komisariacie, nadto ochotnicy, którzy otrzymali imienne wezwania z komisariatu rządu, przed komisją nr 3 urodzeni w r. 1917 i starsi zamieszkali we wszystkich komisariatach oraz delegowani z innych powiatów według wezwań imiennych z komisariatu rządu, wreszcie przed komisją nr 4 urodzeni w r. 1888 do 1914 i urodzeni w r. 1918, 1919 i 1920 zamieszkali w 6, 7, 8, 10, 19 i 22 komisariatach. Dotyczy to poborowych, którzy dotychczas nie stawili się przed komisją poborową i otrzymali imienne wezwania z komisariatu rządu. Winni stawić się też ochotnicy, którzy otrzymali wezwania.

Nowinki teatralne

CYGANERIA PARYSKA
Amlejszy i wzrusza na przemian w Teatrze Polskim w wykonaniu Madzelskiej, Barczewskiej, Kaczmarek, Kondrat, Michałowski, Woszczerowicz i Ziemińskiego w rolach głównych.

30

przedstawień od dawna przekroczyła już „Nowa Dalila” Melnara w Teatrze Maim, a mimo tego niejednokrotnie publiczność spotyka się z faktem zamknięcia kasy na 10 minut przed przedstawieniem. Powód? Wszystkie bilety sprzedane. Kupić le należy wcześniej na wszelką komedię, w której czaruje swa finezjowa gra znakomita Milla Kaminska oraz świetni: L. Wysocki, Kurnakowicz, Woszczerowicz i Roland.

GEŚ

jest smakołykiem dla podniebienia, ale „Geś i gaski” w Teatrze Narodowym, to uosoba dla smakoszy teatralnych. Zwiastuje imięla przysięgi takie sławy jak uosoba Miocystawa Cwiklińska i znakomici: Ziemiowski, Leszczyński, Woszczerowicz i in.

DYMZA

wzywa wszystkich do Teatru Leńskiego na przedstawienie komedii Guittona pl. „Nie trzeba było mnie przejeżdżać”.

Zjazd aptekarzy woj. warszawskiego

Dnia 2 lipca odbędzie się w Warszawie zjazd aptekarzy województwa warszawskiego. Celem zjazdu będzie między innymi omówienie zagadnień, dotyczących dostosowania aptek, ich urządzeń i metod pracy do współczesnych wymagań.

W programie zjazdu przewidziany jest szereg referatów.

5000 zł zysku przyniósł mecz Polska Francja

Z dokładnych obliczeń wynika, że mecz bokserki Polska — Francja rozegrany na Stadionie Wojska Polskiego w Warszawie przyniósł po potrąceniu wszystkich, bardzo zresztą wysokich wydatków, 4821 zł 57 gr czystego dochodu. Z tego warszawski Okr. Związek Bokserki, organizator zawodów, otrzymał 1.205 zł 39 gr, a resztę Polski Związek Bokserki.

Przeciw nadużyciom przy uboju rytualnym

Urzędy wojewódzkie wydały zarządzenia porządkowe, które mają na celu uniemożliwienie nadużyć przy uboju rytualnym. By nie omijać kontyngentów ubojowych w przyszłości — zakazany będzie ubój rytualny na tych samych salach w rzeźni, gdzie prowadzony jest ubój systemem mechanicznym.

stanowiącym własność (bar nie plac) Naftala Marysztyla, policja nie miała by kłopotu z wykrywaniem przestępstw. Temu Naftalowi bowiem zginęło 50 złotych w tajemniczych okolicznościach, tj. niewiadomo gdzie i jak, więc Marysztyl wskazał policji wszystkich swoich pracowników w liczbie 6 osób jako sprawców kradzieży. Dlaczego? Bo

kłóży ułrad!

Tak rozumie szef baru. No a co by się powiedziało-gdyby 6-ciu pracowników dowcipnego pryncypała zginęło w łącznej sumie tak samo 50 złotych, to kto by był złodziejem? Wniosek prosty, sędzając wedle logiki szefa, na leżałoby wsadzić do kozy...

Wiadomo, nie trzeba wskazywać palcem. Bo skoro właściciel baru wskazuje palcem na swoich pracowników dlatego, że to są jego naturalni wrogowie, jak mniema poszkodowany, to vice versa... skoro pryncypał jest wrogiem pracowników... Na szczęście policja wszczęła śledztwo nie stawiając na 6-ciu typowanych przez szefa pewniaków. Co innego gdy się jest pewnym czyjeś winy, jak na przykład

Ela Lubelczyk

który miał dowody winy swej służącej Stefani Ciasto. Bo pieniądze w sumie 480 złotych zginęły w chwili, gdy w mieszkaniu prócz służącej nikogo więcej nie było. Ponieważ panna Ciasto w tym czasie nie wychodziła również z mieszkania, łatwo było znaleźć pieniądze, owinięte w białe linie panieńską i ukryte w kuftrze. Pieniądże wróciły do Lubelczyka, panna Ciasto zaś zamieszkała na pewien czas za kratkami.

Z panna Ciasto więc nie było kłopotu, ale z ciastem w ogóle może być czasami niedobrze. Szajndla Rufen postawiła donicę z ciastem na oknie. Na chwilę, bo w garnku na kuchni zakipiało i gospodyni musiała rozprawić się z kipiącym wrzątkiem. Tymczasem dziecko zrzuciło donicę z ciastem na ulicę, bo okno było otwarte i stało się nieszczęście.

Ciasto wylało się

na nowitę kapelusza Gidli Strong, donica rozprysła się na kawałki o płyty chodnika. Posiadaczka nowego kapelusza w kształcie rondelka narobiła strasznego piekła. Na ulicy Smolce, gdzie ciasto wyfrunęło oknem, zebrał się tłum. Narzeczony panny z kapeluszem w kształcie rondelka pobiegł na górę z laseczka, ale Rufenowa okazała się mocniejsza i łaskę ka walerowi połamala, prócz tego rozbiła na jego głowie garnkę z gęsim piżmem. Już jej nie szło ani o ciasto, ani o pipek, ani o donicę, ani o garnęk, ale o honor. Bo kawaler okazał się bardzo niedelikatny w buzi i wyrzucił z siebie potok tak ordynarnych słów, że Rufenowa, choć prosta niewiasta, nie mogła znieść dyfamacji. W rezultacie skończyło się na protokole, a właściwie to jest akt drugi. Reszta w sądzie. J. I.

Pogoda

Dziś pogoda słoneczna z przejściowymi wzrostem zachmurzenia oraz z lekką skłonnością do burz i przelotnych deszczów, większą na północy kraju.

Temperatura bez większych zmian. Umiarkowane wiatry z kierunków zachodnich.

Egzaminy

Na wyższych uczelniach rozpoczęły się coroczne egzaminy końcowe roku bieżącego egzaminy te na wydziałach praw ze względu na znaczący spadek kandydatów zakończone będą wcześniej, już około 25 czerwca, podczas gdy za lat ubiegłych trwały one nieraz do 5 — 10 lipca.

„Na bohatera wojennego” nabrał urząd emerytalny

Niejak Jan Boczkowski wystąpił do władz o przyznanie mu renty inwalidzkiej dowodząc, że służył w armii rosyjskiej i stracił nogę na wojnie. Na dowód swych twierdzeń podał na świadków Antoniego Berlińskiego i Wojciecha Szolokowskiego, którzy pod przysięgą potwierdzili to, co mówił Boczkowski.

Na tej podstawie przyznano Boczkowskiemu rentę i wypłacono ją trzy

czaitowana w sumie 14.000 złotych. Jednakże na skutek poufnych doniesień przeprowadzono dochodzenie i ustalono, że Boczkowski nigdy w wojsku nie służył, na wojnie nie był, nogę zaś stracił w wypadku ulicznym.

Skończyło się na tym, że Boczkowski i jego świadków pociągnięto do odpowiedzialności karniej.

Stary romans czy nowy szantaż Chaskiel Jabłoń i Chana Lubelska

Do fabrykanta taśmy gumowej Chaskiela Jabłonia zgłosił się młody człowiek i przedstawiając się za Lejbe Lubelskiego spytał czy Jabłoń przypomina, sobie, że przed 25 laty mieszkał na letnisku w Płudach. Jabłoń przypominał sobie, że tam istotnie mieszkał na letnisku w tym czasie.

Potem młody człowiek spytał czy fabrykant taśm gumowych przypomina sobie, że służyła u niego wówczas Chana Lubelska. Jabłoń przypominał sobie, że Chana Lubelska u niego służyła. Gdy wreszcie młody człowiek postawił trzecie pytanie: czy Jabłoń przypomina sobie, że służyła Chana Lubelska w jakimś czasie potem urodziła syna, którego ojcem jest właśnie on, fabrykant taśm — sprawa stała się dlań jasna.

Nie wiele też myślał otworzył drzwi i wskazał gościowi kierunek wyjścia. Ale przybysz nie ruszył się z miejsca. Oświadczył, że jest właśnie synem Lubelskiej, urodzonym w „jakimś czasie potem”, gdy matka jego służyła w Płudach u Jabłonia i teraz należy mu się opieka ojcowska.

Sprawa oparła się o sąd, bo syn Lejb Lubelski wniósł skargę stawiając za świadka swą matkę, istotnie służącą Jabłonią sprzed 25 laty. Fabrykant taśm gumowych jest bezdzietny i twierdzi, że łatwo dowiedzieć się jego niewinności, bo, jak zeznał, „od urodzenia był niezdolny do ojcstwa, co może stwierdzić każdy lekarz”. Co z tego wynika — nie wiadomo.

TEATR, MUZYKA, KINO

WIELKI: Nieczynny.
NARÓPOWY: „Geś i gaski” Baluckiego.
POLSKI: „Cyganeria paryska” Barczewskiej, Kaczmarek, Kondrat, Michałowski, Woszczerowicz i Ziemińskiego w rolach głównych.
LEŃSKI: „Nie trzeba było mnie przejeżdżać” Guittona pl. „Nie trzeba było mnie przejeżdżać”.
NOWY: „Dar poranka”.
MAY: „Nowa Dalila” Fr. Melnara z Milla Kaminska.
ATENEUM: Nieczynny.

Kina oznaczone gwiazdką rozpoczynają seansy o godz. 8-00. Pozostałe o godz. 4-00.

KINA ZEROEKRANOWE

ATLANTIC (Chmielna 33): „Wiosna nad Sekwaną”.
BARTYK (Chmielna 7): „Pod fałszywym okienkiem”.
CASINO (Nowy świat 50): „Hotel Hellywood”.
COLOSSEUM (Nowy świat 19): „Płetno przelotności”.
EUROPA (Nowy świat 65): „Agentka H-21”.
HOLLYWOOD (Hoża 71): „Gasparone”.
IMPERIAL (Marszałkowska 56): „Syn 4-tych ojców”.
PALLADIUM (Złota 7): „Kapsle”.
PAN (Nowy świat 66): „Cień Szanghaju”.
RIALTO (Jasna 5): „Dwa mężowie pani Vicky”.
ROMA (Nowogrodzka 47): „Astrolog”.
STYLÓWY (Marszałkowska 112): „Dziś: men wierz kobiecie”.
STUDIO (Chmielna 7): „Grobowiec inwazyjny”.
ŚWIATOWID (Marszałkowska 111): „Cienie Paryża” (Sczur).
VICTORIA (Marszałkowska 105): „Kali z nadzadu”.

ACRON (Złazna 44): „Tarzan i zielona bo-
win” i „Świecący królowski”.
ADRIA (pl. Teatralny): „Księżniczka cy-
belska”.
AMOR (Elektoralna 45): „Nie ufaj mężczyz-
nom” i „Księżniczka cybelska”.
ANTENA (Złazna 51): „Wyprawa na
Mango” i „Wieniec złoty”.
AS (Grzybowska 56): „Kapitan Taylor”.
BIS (Elektoralna 27): „Tańczący pirat” i
„Zamek tajemnic”.
CZARY (Chmielna 29): „Za cudze winy” i
„Nadprogram”.
ELITE (Marszałkowska 81a): „Człowiek, któ-
ry ty dwa razy” i „Historie jednej nocy”.
EDEN (Marszałkowska 51): „Czarny kor-
sarz” i „Z krainy miodu”.
FAMA (Przejazd 9): „Świat mówi o nas”.
FEMINA (Łazna 55): „Ostatni alarm”.
FILHARMONIA (Jasna 5): „Motyl hiszpa-
ński”.
FLORIDA (Złazna 41): „W sieci wywiadu”
i „Nie dajmy dziecku”.
FORUM (Nowiniarska 10): „Przedziwne
kłamstwo Niny Fietrowny” i „Diabły Za-
chodu”.

HELIOS (Wolska 8): „Dziwocześć z Nowe-
nika” i „Suzior Kanton”.
ITALIA (Wolska 57): „Życie ulicy”.
JURATA (Krak. Przedm. 44): „Bogate bie-
dactwo” i „Pod twoim okiem”.
KOMETA (Chłodna 70): „Złoty pirat” i re-
wizja.
KINO PARAFI ŚW. ANDRZEJA (Chłodna 9): „Robinson Crusoe”.
MAJESTIC (Nowy świat 45): „Dziś: i zaw-
sze”.
MARS (pl. Inwalidów): „Robert i Ber-
trand”.
MASKA (Łazna 70): „Romeo i Julia” i
„Mistrz i nadmistrz”.
METRO (Smocza 50): „Panowie z towarzy-
stwa” i „Na strąty prawa”.
MEWA (Hoża 58): „Ostatni pościg z oble-
żonego miasta” i „Jego pierwsza miłość”.
MIEJSKIE (Niedzielska 9): „Dama na dwa
tygodnie”.
MUCHA (Długa 16): „Alarm w Pekinie” i
„Pietro wyjeżdża”.
NOWA TOMBOIA (Marszałkowska 54):
„Nierozwieszony Bill” i „Manewry miłosne”.
BROMIEN (Dzielnia 4): „Siódmo niebo” i
„Braterstwo krwi”.
PRASKIE OKO (Zygmuntowska 18): „Bo-
haterowie morza” i „Dziś: i zawsze”.
POPULARNY (Zamiatkowska 20): „Eskapa-
da” i „Zielony sygnał”.
PRAGA (Targowa 51): „Ślepy zaulek” i do-
datki.
RAS (Czerwierska 191): „Pietro wyjeżdża”
i „Dziś: i zawsze”.
PENA (Długa 9): „Robert i Bertrand”.
ROXY (Wolska 16): „Zew dżungli” i „A-
mant w opałach”.
RIWIERA (Łazna 2): „Sunt zalety” i do-
datki.
SPINKS (Senatorska 29): „Alarm na morzu”.
SOKÓŁ (Marszałkowska 49): „Szalona Clau-
dette” i „Prawo młodości”.
SORENTO (Kryska 55): „King Kong” i
„Panowie w cylindrach”.
ŚWIAT (Suzina 4): „Romantyczny milioner”
i „Władcy dżungli”.
SYRENA (Inżynierska 7): „Człowiek lew” i
„Tydzień przed ślubem”.
ŚWIT (Nowy świat 19): „Robert i Bertrand”.
TON (Dulawska 39): „Książka X” i dodatki.
UCIECHA (Złota 72): „Przygoda pod Pary-
żem”.
UNIA (Dzika 8): „Oskarżona” i rewizja.
WANDA (Mokotowska 75): „Łódź podwod-
na nr 9”.

Informacje o filmach dozwolonych dla
młodzieży — telef. 7-1-25.

DOMIŚWIATA

DODATEK KOBIECY

Idzie lato — jedźmy dużo poziomek! Ich własności lecznicze

Nie obawiajcie się tyfusu, gdy macie poziomek. Jedną czwartą część litra surowego soku z poziomek wystarcza, ażeby litr wody zarażony tyfuszem, w kilka godzin stał się wolny od tego zarazka. W najlepszej z poziomek dla hodowli tyfusu przy badaniach medycznych, jaką jest tzw. bulion Eberta, lasecznik tyfusu przestaje się rozwijać, jeśli dodać jedną dwudziestą część surowego soku z poziomek.

Podobne właściwości, choć w mniejszym stopniu mają truskawki. Dzięki temu nawet takie truskawki, które podlewano gnojówką, nie są niebezpieczne, jeśli je dobrze obmyć w zwykłej wodzie.

Jednym ze składników działających zabójczo na bakterie jest salicyl, znajdujący się zarówno w poziomekach, jak i w truskawkach. Różni się on gruntownie tym od salicylu aptecznego, że nie szkodzi na nerki. Wskutek tego przy grypie i wielu innych chorobach zakaźnych odraz w przypadłościach reumatycznych, czy artretycznych poziomek są lekarstwem bardzo cennym. Natomiast salicyl apteczny w przeróżnych prośkach uważany jest za przyczynę chorób następnych, jakie są pospolite po lekarstwach, używanych przeciw grypie i różnym chorobom gorączkowym.

Odpowiednio użyte poziomek pobudzają poty i zbliżają przeminięcie gorączki dzięki temu, że organizm został oczyszczony. W przeciwnieństwie do tego leki apteczne przeważnie przyrywają gorączkę przy działaniu odwrotnym tj. wytwarzając przeszkodę do oczyszczania organizmu.

W XVIII-ym stuleciu Linneusz przeprowadzał doskonale kuracje głodowe, dając do picia swym pacjentom sok z poziomek. Dopiero wiedza ostatnich dziesięcioleci zdołała zgłębić mądrość łączenia kuracji głodówkowych z piciem soków warzywnych i owocowych.

Wielką jest rola poziomek w leczeniu anemii (żelazo), wiatrobity (naturalne antyseptyki etc.), opuchlin (roślinne sole), pęcherza (antyseptyki).

Przez zawartość żelaza i innych mniej znanych składników poziomek tak ułatwiają asymilowanie cukru przez organizm, że chorym na cukrzycę poziomek pomimo swej zawartości cukru nie szkodzi, a pomagają.

Poziomek są dla grzłników cenna pożywka — lekarstwem. W przekrwieniach są one pomocne zwłaszcza przy arterio-sklerozie. Zastrzyki wyciągów z poziomek podnoszą krzepliwość krwi i mogą uratować życie w wypadkach, gdzie choroba krwi uniemożliwia zahamowanie jej wpływu.

Co do witamin, to poziomek mają dużo witaminy przeciwskorbutowej, a brak im witamin A (wzrostu) oraz B. Doskonale uzupełniają poziomek stanowią jeźyny, posiadające witaminy A i B.

Gotowanie lub smażenie poziomek jest zabytkiem tych czasów, gdy nie rozumiano, jak się wartość witaminowa, mineralna, lecznicza obniża, pod-

ając pożytek wysokiej temperaturze.

Dodatek do pokarmów sztucznych antyseptyków, jak kwas salicylowy, benzoowy itd. jest trucicielstwem tym bardziej niepotrzebnym, że odpowiednia znajomość bakteriologii technicznej pozwala na przechowanie surowego soku z poziomek, a nawet i samych jagód bez żadnych innych środków, jak te, które od wieków są używane w odżywianiu, a tylko nie są właściwie dostosowywane. Nowo-

czesne przechowywanie soków należy wprowadzić do lecznictwa. Poziomek suszone, których przeważnie jeszcze dziś używamy, podczas suszenia nie tylko, że tracą dużo smaku, ale przede wszystkim tracą swe wartości lecznicze.

Sztucznych soków i syropów, rozpowszeknionych w handlu, trzeba unikać, gdyż są one po prostu trutkami.

J. L.

Co wziąć na wakacje? żeby mieć zawsze „co na siebie włożyć”

Jedziemy na wakacje! Już kufry powyciągane z cześci mieszkania, powynoszone z piwnicy i ze strychu wietrzają się i czekają. W szafie wiszą kilka nowych sukienek, po całym domu walają się skrawki materiałów. Jeszcze trzeba to i tamto zrobić, a tu już za kilka dni wyjazd...

Co ze sobą wziąć, żeby na każdą okazję i na każdą pogodę mieć coś do włożenia, a zarazem, żeby nie przeładować kufrow?

— Kostium kąpielowy, szorty, barwana bluzeczka i wygodne sandały — to zupełnie wystarczający strój na plażę, jeśli jeszcze do tego dodać ten króciutki kwiatyasty płaszcz — sukienkę i taką samą chustkę na głowę związaną pod brodą — w czym tak bardzo pani jest do twarzy — to można śmiało twierdzić, że będzie pani na plaży „dernier cris de la mode”.

Największy kłopot jest zawsze z sukienkami. Ile ich wziąć i jakie? A jak się pani podobała te trzy modele załączone obok? Pierwsza z białego płótna, lub piki jest typowo sportowa, może ją pani włożyć rano na spacer, do tenisa, do ogrodu — wygod-

na, luźna, przepasana szerokim pasem doda pani młodzieńczego uroku i powabu. Druga — elegantsza z crepe-matu jest raczej popołudniowa, na daję się na tańce w niedzielę czy z wizytą w sąsiedztwo. Może ją pani śmiało włożyć na dancing pod czarny jedwabny płaszcz, albo po podwieczorku na tle zieleni ogrodu czarować gości jej jaskrawymi barwami, podkreślającymi pani zgrabną sylwetkę. Trzecia z kolei sukienka jest właśnie taka „na każdą porę” — jasna w kolorowe kwiaty, skromna, a zarazem elegantsza — nadaje się i na ranny spacer i na niedzielne popołudnie.

Czegóż więcej pani potrzeba?

— Lekkiego płaszczka od deszczu i kurzu, małej czapeczki, którą zawsze można w kieszeni schować (na wycieczkę) i ze dwóch par, wygodnych, zgrabnych wycinanych pantofelków.

Tak wyekspediowana może pani śmiało jechać na wieś. Walizki się z łatwością zamkną, a pani też na pewno nie będzie się skarżyła, że „nie ma co na siebie włożyć”.

Dwa tygodnie bez fabryki! Po słońce, powietrze i zdrowie! Jadą matki do domu wypoczynkowego

Dobrze się stało, że zarząd miejski pomyślał o pracujących matkach Warszawy, którym ciężkie warunki materialne nie pozwalają wyjechać samym ani tym bardziej z dziećmi na zasłużony odpoczynek.

Organizowało się i organizuje na wielką skalę kolonie, obozy i półkolonie dla dzieci. Dobrze, że tą akcją uzupełniono możliwość wypoczynku najbliższym opiekunkom dzieci — ich matkom.

Ten dłuższy wypoczynek jest każdej matce bezwzględnie potrzebny. Pokrzepi jej siły, wykuruje nadszarpnięte troskami codziennego życia nerwy i zwróci myśli na bardziej niesobliwe tematy, niż — mały zarobek w fabryce lub niepodzielowane buty syna.

Po powrocie z kolonii będzie ona bardziej wytrzymała na złe warunki i ciężką pracę, wiedząc, że starczy jej sił do wychowania dzieci, bo siły te zdobyła na swoich „wakacjach” tym bowiem będzie dla niej ten 2-tygodniowy odpoczynek!

Głos matki

— Będę miała dwa tygodnie świąt! — mówi nam jedna z tych dzielnych, pracujących „żywicieli rodziny”, obarczona bezrobotnym mężem i dwójkiem dzieci.

Cały rok pracuje w fabryce czekolady. Zarabia niewiele, ponad 100 złotych. Jasne, że z takiej pensji nie można sobie pozwolić na wyjazd na odpoczynek... Od 15-go lipca wypada jej urlop. Złożyła podanie i przyznano jej 2-tygodniowy pobyt w Michałinie, na zorganizowanych po raz pierwszy koloniach wypoczynkowych dla matek pracujących.

— Weźmie ze sobą dzieciaki... Będzie z nimi całe dni siedzieć w lesie. Zaginie fabryka i kłopoty... Będzie raj!

Radość bije z twarzy powiadającej.

Tak mało ma radości życia, ale ty le sobie obiecuje na te 2 tygodnie!

Dom wypoczynkowy

„Dom Wypoczynkowy” w Michałinie, koło Otwocka składa się z 3 budynków, stoi w dużym lesie. Mieszkania są tu urządzone systemem hotelowym. Każda matka z dziećmi otrzymuje oddzielny pokój. Wspólne będą natomiast posilki, gry i zabawy.

— Więc panowie postarają się jakoś urozmaicić matkom te dni ich

wypoczynku? — pytamy w V Ośrodku.

— O, tak! Plan dnia będzie przepisywał różne wycieczki, zabawy i nie spodzianki. Aby dać matkom możliwość zupełnego wypoczynku, dzieciom będzie zajmować się instruktorka. Zostawia się jednak matkom swobodę w obcowaniu z dziećmi: mogą, o ile tylko będą chciały, chodzić z nimi na spacer i bawić się wspólnie.

Poczynając od 22-go czerwca będą urządzane turnusy dwutygodniowe na 50 osób. Kolonie trwać będą do 22 października. Przewiduje się w ciągu tego lata wysłanie do „Domu Wypoczynkowego” przeszło 400 osób.

Dom jest zaopatrzony w aptekę, a miejscowy lekarz będzie czuwał nad zdrowiem matek i dzieci.

Kto zaś lubi muzykę i książki, dla tego czekają w „Domu” biblioteka i radio.

A zatem jak najlepszego wypoczynku życzymy wszystkim jadącym matkom — dużo słońca i zdrowia!

Dla pani domu

OMLET WIOSENNY

Rozbić 5 jajek i dodać do tego 3 łyżeczki mleka, 2 dk masła, 2 łyżki posiekanego szczypiorku, tyle samo koperku oraz pietruszki, wszystko razem rozemnieć dobrze i osolić do smaku.

Rozgrzać masło na patelni, wylać rozmieszane jaja, podgrzać na średnim ogniu. Kiedy jajka zetną się od spodu zawinąć boki i wylać na półmisek. Przed podaniem przybrać zieloną pietruszką i rzodkiewkami.

JARZYNY ZAPIEKANE W ŚMIETANIE

2 pietruszki, 1 marchew i ćwierć kilo sałatek ugotować w małej ilości wody, po czym pokrajać na kawałki i zetrzeć do środka seler. Uduzić 10 dk pieczarek wymieszać dobrze z uprzednio ugotowanymi kluseczkami i roztopionym masłem. Po wyłożeniu na ogniotrwały półmisek posłać śmietaną, posypać serem i zapiec w piecu.

Jak walczyć z liszajem?

Panie z suchą cerą bardzo często narzekają na liszaj. Jest to pospolita wada, która co prawda nie dokucza, ale bardzo brzydko wygląda. Żaden puder nie przykryje liszaju, przeciwnie jeszcze bardziej się pod nim odznacza, wzbudzając często odrazę wśród otaczających osób.

Chcąc wyleczyć się z liszaju musimy przede wszystkim pamiętać o tym, żeby usunąć przyczynę tego schorzenia skóry, a więc doprowadzić do porządku źle funkcjonujące pory. Jeśli która z pań próbowała już różnych zabiegów, różnych lekarstw i kremów, a choć nie dały one żadnych rezultatów nie zniechęcona szuka ciągle środka, który by ją wyleczył z tej przykrej wady, napewno da się namówić do zrobienia jeszcze jednej próby, która da wyniki wprost

rewelacyjne. Jeśli pani zastosuje „Krem regeneracyjny” — to już po jednorazowym użyciu zauważy Pani olbrzymią różnicę w swej cerze, a po kilkakrotnym smarowaniu rano i wieczór cera pani stanie się gładką, aksamitną — jak u małych dzieci.

Cena „Kremu regeneracyjnego”, który można nabyć w każdym składzie aptecznym, aptece czy drogerii, wynosi 1.50 za pół tuby. Ponieważ krem ten daje się bardzo cienko wetrzeć w skórę — jest przeto bardzo wydajny, a tym samym bardzo tani. Próba więc nie będzie kosztowała drogo — a napewno będzie pani zadowolona z rezultatu. Laboratorium kosmetyczne magister I. Grabowski, Warszawa, Al. 3 Maja 2. Tel. 2-16-72.

Drobne rady

ŻELAZKO

Gorące żelazko nie powinno się zetknąć z zimną wodą. Po prasowaniu należy je natłuścić kawałkiem świecy i owinąć wełnianą ściereczką.

ODŚWIEŻYĆ CHLEB

Stary chleb odświeżymy owijając go na kilka chwil wilgotną ściereczką i następnie 30—40 minut piecemy w średnio gorącym piecu.

Pełna tabela loterii

1-szy dzień ciagnienia I-ej klasy — 42 loterii

I i II ciagnienie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana 50.000 zł na nr 56544.
Zi 15.000 na nr 21023
Zi 10.000 na nr: 11106 130186 143801
Zi 5.000 na nr: 87833
Zi 2.000 na nr: 126892 159068
Zi 1.000 na nr: 795 28224 44965
85500 86319 91144 151408
Zi 500 na nr: 27311 67713 139063
141129 143219 145956
Zi 250 na nr: 536 2427 6155 8623
9199 13779 16296 23128 23312 38533
49372 50586 53445 60246 63295 63049
68876 78278 80674 80765 82163 87717
91158 91541 91881 108593 108974 111170
111810 111966 119446 120834 122914
138344 142004 152758 155245 156706

722 824 72 61093 178 236 441 727 860
89 62162 424 671 63012 85 250 85 741
64044 238 303 598 614 25 65133 34 21
477 642 707 910 66359 531 67370 402
57 73 68327 477 728 79 832 36 45 971
82 69162 263 311 93 423 693 986 70371
444 79 71022 89 237 859 905 72086 137
224 420 51 779 73125 373 500 982 74109
44 376 453 73 738 974 75370 826 927
76206 688 813 90 953 77140 344 79
631 70 768 816 77 78104 10 377 402
521 639 745 827 79023 85 199 274
94 500 88 97 655 80062 92 190 310 468
517 673 700 81332 56 589 694 731
893 82255 882 727 91 865 83065 209
312 582 772 855 917 83 84001 37 224
434 53 554 848 95 96 85188 394 523
97 653 86 770 807 94 939 81 86061
114 36 212 444 93 541 45 787 818 949
91 87205 44 547 69 636 776 872 939
88187 279 331 93 437 78 85 934 89129
481 90493 890 986 91130 222 460 623

44065 340 525 45027 46399 578 871
47120 21 50 48239 61 535 703 49548 50
879 51050 520 771 52198 529 53372 947
54699 55190 366 488 535 799 829 980
56029 678 58385 59963 60135 687 772
51494 964 82 62286 570 63333 979 64129
705 65023 211 66110 31 311 67009 523
68166 340 483 69115 557 74 70318 71175
667 957 72308 54 96 73074 77 203 16
241 425 75360
76532 77442 73 873 78595 79074 220
739 932 79 80037 81203 772 950 82618
821 928 83326 84096 335 86160 422
88006 285 698 89184 90818 91259 402
24 566 93190 94178 577 725 95565 96315
571 683 97302 5 835 98109 507 22 662
829 100537 686 772 101083 232 43 821
98 102040 295 732 103973 105798 106069
469 542 108939 109333 667 110334 438
901 42 111148 305 112517 76 113332 853
114859 115247 116606 43 761 838
117308 80 410 732 118300 119188 808
120353 122085 123448 623 120738 125
813 948 126083 87 316 30 542 913
127143 245 395 538 798 822 120541
995 129010 390 754 130390 457 884
131902 99 132212 18 77 85 665 926
133029 134 233 303 444 135195 308
662 954 136898 137058 264 138072 83
765 139497 14089 141247 553 142555
873 143133 99 144591 876 958 145163
709 846 955 146716 26 888 147116 44
72 471 148341 637 149500 150285 687
941 151054 136 76 882 152210 462 534
72 657 921 153008 72 78 376 412 574
154119 40 385 98 523 759 996 155355
451 764 915 156189 430 158 205 159313
71 444

69073 425 70862 71668 72683 73024
74038 187 658 854 75066 637
78886 79226 80161 81129 83342 667
892 84165 731 86113 328 430 979 87301
663 93 88552 89325 90312 93655 95911
96219 83 100256 79 462 101574 102373
104119 491 794 106255 440 731 107550
109160 772 110463 113880 95 114838
115595 981 116026 117311 803 119264
120549 123604 126373 127080 411 860
128094 385 130027 131460 133506 853
135005 136072 431 137478 138262 956
140414 142913 144191 570 636 145372
147123 149000 378 432 152923 151101
391 154392 988 157470 714 158444

554 725 84100 383 697 739 85013 316
670 86149 75 87407 627 801 83 88125
881 89344 57 667 743 90239 91055 157
377 528 93 720 55 66 988 92156 608
93414 615 94182 277 489 593 754 58
95391 480 96654 796 97586 704 872
98425 607 99071 273 474

100166 56 412 503 60 697 101385 885
102798 103049 775 899 913 104351 698
68 868 912 105274 307 415 740 65 837
106305 636 710 13 969 107006 16 158
108120 944 109534 636 851 110470 666
821 111217 399 562 617 737 871 112656
113551 637

114031 693 974 115504 51 863 116443
684 805 71 117038 399 462 733 993
118339 120879 121134 82 993 122581
123159 345 91 723 125062 335 400 572
558 927 126345 56 540 127287 98 337
129027 44 193 346 130221 647 793
131339 549 937 132105 15 133344 597
134390 93 515 878 954 78 135818 936
136222 99 367 576 603 64 137005 394
541 138430 139277 649 727 877 140448
141066 138 436 561 142843 143006 634
920 26 144754 145555 649 962 146009
96 164 584 821 147404 12 149103 35
398 150013 15 164 430 94 688 151470
582 152702 299 153460 553 154318 568
155597 821 998 156754 157430 513
158217 55 159 266.

Wygrane po 62 50 zł

393 421 520 626 969 79 1762 965 2227
654 714 825 3710 4617 79 955 69 5114
581 698 831 6471 797 7228 37 607 730
977 8308 428 24 519 35 74 9340 443 868
10426 644 61 11059 645 12004 189 13338
14380 534 840 15886 16869 17105 952
67 19006 367 487 20147 21044 94 477
670 744 75 40 22627 311 678 975 23063
130 307 685 813 24060 247 431 806 985
25025 300 26692 27191 348 993 28397
547 671 30206 32071 33459 540 718 380
34169 206 87 35131 484 651 864 36064
725 37062 282 389 533 38058 415 61
39147 444 64 40199 362 74 541 696
706 732 984 42016 622 27 709 43779
44038 289 628 30 791 92 923 45016 741
805 46510 47060 493 620 715 71 48240
49250 71 50441 47 591 808 51070 250
890 53050 54003 137 81 347 536 787
55806 56022 57 031 38 57833 58288
860 59172 325 532 68 970
60324 446 831 61017 837 62480 646
63072 933 64025 29 749 65274 337 66044
621 766 67210 68029 861 69015 20 456
79 70016 322 445 559 67 71 540 883
72163 667 73115 862 74191 258 320
29 525 75068 146 593 637 976
76071 114 34 492 559 77950 78556
79229 91 322 58 462 610 809 80580 81068
416 82069 196 572 98 784 83025 38 303

IV-te ciagnienie GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana 20.000 zł na nr: 135932

Zi 15.000 na nr: 28581
Zi 10.000 na nr: 52482
Zi 5.000 na nr: 22196 68146 89678
Zi 1.000 na nr: 42110 48705 59244
67396 69267 142059
Zi 500 na nr: 22351 58546 72188
119624 130797 143579

Zi 250 na nr: 10759 11448 16651
19816 31207 47064 68039 72388 74033
83817 91658 96027 98544 98729 103019
107401 117332 122566 126092 127878
130876 137515 139134 143958 144667
145441 145534 145716 148860 150491

Wygrane po 125 zł

1211 472 2602 796 3404 796 843 475
5076 7130 8090 9104 9644 11190 516
757 13783 14015 960 15726 16852 19335
64 7 20138 81 21362 22733 24460 27262
849 22 29220 406 782 914 3011 765
32034 71 431 851 33146 548 34801 35864
36270 520 37999 40550 42776 44640
45327 687 514 89 607 57 60 47343 48464
49689 50026 51761 54666 852 55711
57144 58127 612 60521 61137 62061 326
578 63164 64010 66001 67476 68384

SIWIZNY NIE MA!!!

leczy przywraca własny kolor włosom tylko w instytucie pielęgnacji włosów i natury chemika ST. STRASZEWICZA i Ska, Marszałkowska 74 m. 3. Tel. 8-33-20. Jedyny nieszkodliwy roślinny odczynnik siwizny. Nauka zabarwiania. (052)

LEKARSKIE

LECZNICA 32 ELEKTORALNA 32

przy Chłodnej
WENERYCZNE, PŁCOWE, SKÓRNE
Krótkie fale od godz. 9 r. do 9 wiecz.
10451
24 LECZNICA 24
Choroby WENERYCZNE, Skórne, Mo
czopłciowe, Światłolecznictwo
Podziennie od 9 r. — 9 w. w niedzielę
ieta do godz. 1-ej w. ncl. (006)

Przychodnia Specjalna dla chorych na PŁUCA I SERCE

11. Marsz. Focha 3. tel. 3.00-22. Rent-
ni. Odma sztuczna. Porada wraz z
rzeswieniem. Czynnica od 12-8 w.
Wezwania na miasto (007)

Przychodnia specjalna dla chorych na PŁUCA I SERCE

SENATORSKA 29/30. Rentgen. Odma
sztuczna. Elektrokardiogram. Porada
wraz z prześwietleniem. Wezwania
na miasto. TEL. 5.93-33 (100)

III-cie ciagnienie

Wygrane po 125 zł

1071 979 2101 572 3630 899 4092 792
5088 96 395 7587 8278 814 9177 10527
693 11876 13083 15074 231 57 442 16392
17971 18777 19169 956 20553 22193
25173 688 877 26151 27132 766 28201
32830 33024 722 36164 37150 695 831 47
38106 40360 919 41380 42140 753 970
43131 471 44078 540 42726 938 47276
48439 49029 261 98 50338 63 478 52599
972 54417 806 56353 57677 60023 61644
62002 63064 248 86 779 64610 825 65722
43 67694 68749 70984 73470
78647 79 352 82712 83560 84394
86048 125 87753 89588 90832 926 91439
729 93518 97512 98246 720 952 61 99084
817 100409 766 102806 103157 104091
105233 106610 108212 109364 667
110188 112751 851 113190
115706 116273 620 931 119123 70
120075 121515 122575 859 123575
125778 127562 129914 135658 994
131993 134442 136986 139684 140192
141014 142559 861 143474 700 145455
146165 779 148705 150165 152231 424
154790 153063 93 158376 159974

Wygrane po 62.50 zł

114 222 310 724 2046 164 523 703
3245 47 401 999 4374 511 5069 132 579
6021 875 7068 86 745 869 8007 124 818
61 9153 346 680 918 10631 11177 876
12052 259 540 13349 61 575 990 14079
98 257 15209 583 651 862 16013 31 90
105 865 908 17557 71 18144 63 631
19642 58 722 809 945 20164 431 516
21359 22394 23533 24575 609 863 68
910 25386 970 26209 347 870 27036 144
265 569 3 645 724 905 28015 386 30231
526 741 31389 910 32026 284 33029
520 632 894 34331 35020 234 449 533
618 36192 504 791 37279 566 731 38177
743 60 39054 180 40057 314 41148 404
5 18 42053 120 502 608 43100 297 858

Zapraszamy na dzień jutrzejszy

GONITWA 1. Nagroda 2400 zł. Dy-
stans 2200 mtr.
Witamina — Glińskich, Kaprys II —
Mieczkowskiego.
GONITWA 2. Nagroda 2000 zł. Dy-
stans 2100 mtr.
Okra — L. Bukowieckiego, II Bac-
cio — Budnego, Ra — Enderow.
GONITWA 3. Sprzedażna. Nagroda
1500 zł. Ploty, Dystrans 2800 mtr.
Nur — Wróblewskiej, Bobrujsk —
st. Jordan, Esdras — Zahorskiego,
Panama — Wyszomirskiej, Ignis —
Macharskiej.
GONITWA 4. Nagroda 1600 zł. Dy-
stans 1600 mtr.
Talitha — Andrycz, Ferdynand —
Dydynskiego, Bidermajer — Litew. i
Mikke, Ewa — Wodzińskiego, Fanti-
neta — Gawłowicza, Jolie — Wertans
i Sonenberg.
GONITWA 5. Nagroda Porycka im.
St. hr. Czackiego 5.000 zł. Dystrans
3.000 mtr.
Neptun — Andrycz, Łuk — L. Bu-
kowieckiego, Prater st. Wierzbo, Pe-
ryskop — Cichowskiego, Habbank —
W. hr. Pin. i E. Kown.
GONITWA 6. Nagroda 2200 zł. Dy-
stans 1600 mtr.
Mousquetaire — Duchnowskiego,
Iris — st. Lubicz, Le Picador — st.

Wierzbo, Irresistible — Piatowski,
Krynica — st. Michałowo.
GONITWA 7. Nagroda 3000 zł. Dy-
stans 1600 mtr.
Rakoczy — st. Wierzbo, Katon —
Bersona, Estrada — W. Bob. i J. Tur-
no, Deville — st. Łochów, Rozmach —
st. Łochów, Escorial — st. Podhalan-
ka.
GONITWA 8. Nagroda 2400 zł. Dy-
stans 2200 mtr.
Centyfolia — st. Podkowa, Dell —
L. Bukowieckiego, Iris — st. Lubicz,
Nieporę — Cierpickiego, Raptus —
st. Łochów, Nordström — Szaniaw-
skiego, Elf — Wodzińskiego, Bałtyk —
Falewicz.
GONITWA 9. Sprzedażna. Nagroda
2500 zł. Dystrans 2100 mtr.
Talitha — Andrycz, Wróżda — Or-
pizewskiej, Orkan — L. Bukowie-
ckiego, Arkas — Cichowskiego, Zorza —
Mieczkowskiego, Brysk — Wo-
dzińskiego, Katorżnik — Grabow-
skiej, Turcia — Gawłowicza.
GONITWA 10. Nagroda 1400 zł. Dy-
stans 2100 mtr.
Forum — K. Endera, Nitrat — M.
Cierpickiej, Azrael — Grabowskiej,
Sessi — Seweryna, Anteusz — Bado-
skiego, Wardar — Kukuczko, Bonne
Adventure — Lewickiego.

UBIORY w wielkim wyborze poleca
Alfred LEIBRANDT
MSPÓLNA 14, TEL. 9.33-47 (firma chrześcijańska)
(Członekmi Nowej Rzeczypospolitej są: 1931-1932) (022)

OGŁOSZENIA DROBNE

Kupno i sprzedaż

Kupno - Sprzedaż starej garde-
robby męskiej i damskiej, za-
niana na wykwalifikowane materiały biel-
skie. Kupujemy kwity lombardowe i
futra. Jerozolimka 27. podwórze —
sklen 73. Tel. 7.23-75. (62)

MASZYNY SINGERA od 3 zł tygod-
niowo. Chłodna 42 — 13. Pańska
40 — 22. Dzwonić: 6.79-17. (58)

MASZYNY do szycia „Kasprzyckie-
go” znane ze swej drobnoci od lat
58. Gotówka — Ratami — Tanio —
(skład fabryczny). Warszawa, Mar-
załkowska 158 róg Królewskiej (47)

RADIO - ODBIORNIKI, Philips, Kos-
mos, Telefunken, Echo i inne bez
załączki od 10 zł miesięcznie. Chłodna
42 — 13. Pańska 40 — 22. Dzwonić:
5.79-17. (59)

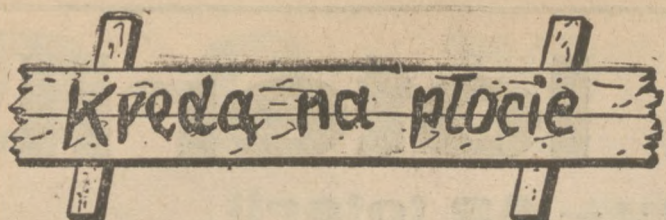
Nowy Kamińskiego. Zawadzkiego
i Ormonde o cześciach angielskich.
Ceny niskie. Dogodne spłaty. Na za-
danie cenniki bezpłatnie. Radio SO-
NOR. Marszałkowska 116 róg Złotej
(zweście od Złotej). (88)

WYKOWNIA tapicersko - stolarska
Z. GILEWSKI, ul. Senatorska 26
Poleca meble stolarsko - tapicerskie
własnego wyrobu gotowe i na zamó-
wienie Tel. 2.63-06 (65)

Różne

A. A. ZAMIANA zużytej garderoby
by na pierwszorzędne
materiały bielskie. „Zamiana”. Mar-
załkowska 108, front I piętro. Tel.
6.42-45. (66)

W. In-Tao okultystka. Określanie
karmy (przeszłość, teraźniejszość,
przyszłość). Porady życiowe.
Jasnowidzenie w lustrze magicznym.
Żulińskiego 8 m. 8 (dawniejsza Żura-
wia). Przyjęcia 10 — 2 i 4 — 6.

Komu dać w skórę?

Leży przede mną list czytelnika. Taki, ot zwykły list z prowincji, jakich codziennie, w różnych sprawach, dostajemy dziesiątki. I może nie zwróciłbym nań większej uwagi, a po prostu przekazał koledze, w którego zasięgu spoczywa zagadnienie poruszone przez naszego czytelnika - korespondenta, gdyby nie temat listu i jego swoiste ujęcie. Ale...

Osądźcie sami.

— Kochany panie redaktorze — pisze nasz czytelnik — jestem głęboko przerażony tym, że tak niezmiernie interesująca sprawa ucichła. A sprawa jest ważna.

Nie wiem, czy ustawodawstwo polskie zechce wziąć pod uwagę wywody pana posta i mecenasa Siody z Bydgoszczy? Czy i w jakim stopniu karać się będzie wykroczenia przeciwko prawu w sposób przezeń zalecany? Mnie sprawa ta interesuje od strony wychowawczej.

Rzecz jest mianowicie taka. Mam córkę, która obecnie liczy lat osiemnaście i właśnie ściera się na maturze. Jest to dziewczyna zła do gruntu, leniwa i bezczelna. Uczyć się nie chce. Nie pomagają żadne perswazyje. Powiada, że i tak wyjdzie za mąż. Rzeczywiście jest bardzo ładna i zgrabna. W dodatku, zle to dziewczysko fatalnie się prowadzi, lata za chłopakami, wraca po nocy do domu. Ani ja, ani moja żona nie możemy sobie z nią dać rady. Jedyne wyjście dać smarkatej w skórę. Ale na to, aby spełnić to zamierzenie, trzeba by do pomocy dwu silnych kobiet, aby ją przytrzymały, bo córka moja jest wyjątkowo silna i wyjątkowo wysportowana. Wystarczy powiedzieć, że rekord szkolny w rzucie kulą i w biegu na 100 metrów należy do niej. Poza tym uprawia namiętnie boks i lawn tennis.

Skoro jednak zaangażowałbym do egzekucji dwie baby, to dziewczyna narobiłaby takiego krzyku, że zleciałaby się całą kamienica i mógłbym, za maltretowanie dziecka, odpowiadać przed sądem.

Wobec tego uważam, że powinna być wprowadzona ustawowo kara chłosty w szkołach. W ten sposób to ziółko (moja córka) dostałaby raz i drugi w skórę, to by się może oduczyła złych narowów.

Następuje podpis i dokładny adres.

Po przeczytaniu takiego listu powstaje tylko jedno zagadnienie: kogo bić w skórę? Córkę za to, że jest niezdolna, czy rodziców za to, że ją tak źle wychowali? Myślę, że raczej to drugie.

ORKA

125.000 starych panien żąda zaopatrzenia emerytalnego

W Anglii powstał Związek Starych Panien, który wniósł petycję do parlamentu o przyznanie wszystkim starym pannom emerytur. Oczywiście otrzymałyby je tylko kobiety nie mogące już pracować i nie mające rodzin, które by mogły je wspierać.

Perwszy kongres nowego związku odbył się niezmiernie burzliwie. Podano do wiadomości publicznej, że w

Anglii przebywa 125.000 starych panien. W czasie przemówień padały ostre słowa pod adresem mężczyzn, którzy nie do tej pory nie uczynili, aby ulżyć ich doli.

Petycja jest serio rozpatrywana i być może, że wplynie niedługo bill, regulujący te oryginalne żądania. Skarb angielski będzie się musiał liczyć z nowym wydatkiem.

T. Adamski

Mikrowojna

XI

Miebezpieczne ryby w przededniu wojny światowej

— Czy pan się nie myli, określając studnie artezyjskie jako groźbę dla zdrowia mas? Mam dziesiątki lat działalności administracyjnej za sobą i o niczym podobnym nie słyszałem. Pan szerzy niepokój. Niech pan zrewiduje swój sposób widzenia rzeczy i niech pan cofnie co opublikował. Ja pana osłonię przed ponoszeniem karnych następstw za szerzenie niepokoju, a nie będę tego mógł dla pana zrobić, jeśli dopiero dochodzenie wykaze, iż pan podnosił wielokrotnie, a niesłuszny alarm — mówił baron Korfi.

— Ekszelencjo! — odpowiedział protestant tyfusowy — to nie ma nic wspólnego z dawnymi obserwacjami życia. Wszak w czasach objęcia przez ekszelencję stanowiska gubernatora w Warszawie w całym Włocławku była tylko jedna studnia artezyjska przy browarze Bojańczyka, a tyfus był jednak rzadkim zjawiskiem. Dziś we Włocławku jest około stu nowych kosztownych studzien, a przeważnie są to studnie pseudartezyjskie, które zamiast wody z warstw głębokich jak być powinno, dostarczają wody podskórnej lub mieszaniny wody z głębokich uwarstwieni i podskórnej.

— Jak pan to wyjaśni i udowodni?

— W wielu wypadkach, nie mogąc się dowiedzieć do wody w głębi, porobiono otwory w górnych częściach rury „artezyjskiej”. Dzięki temu przy sondowaniu stwierdza się znaczną głębokość wiercenia, a i wody nie brak, gdyż do rury artezyjskiej napływa bocznymi otworami woda zaskórna. Ponieważ zaś te studnie znajdują się w ciasnych podwórzach, bliżej ustępów bez murowanych dołów, lub z dołami murowanymi, ale przesiakającymi w skutek złego stanu ścian, to do picia dostaje się wyciąg z mieszkanców zamiast czystej wody. Poza tym zachodzi ta okoliczność, że pompy studzien „artezyjskich” zamieszczono w zagłębieniach, w ocembrowaniu, wytworzonym przez kregi cementowe. Owe ocembrowanie zwłaszcza w mokrych po-

rach roku zalewa woda zaskórna i deszczowa, więc przy najmniejszej nieszczelności w tzw. pakunkach połączeń pompy z rurami — ssącą i tłoczącą — dostaje się do picia, domieszka ohydnej cieczy, przesycającej ziemię w pobliżu ustępów.

Dalsze wyjaśnienia Korfi zlecił dr med. Brandtowi, gubernalnemu inspektorowi lekarskiemu i wyszedł.

— Lekarze są obowiązani meldować każdy wypadek tyfusu. Zameldowań nie mieliśmy. Jacy lekarze nie spełnili obowiązku meldowania, niech pan nam poda — mówi Brandt.

— To nie należy do moich zadań! — pada odpowiedź „protestanta tyfusowego”.

— W takim razie nie przyjmujemy pańskiego zameldowania pod uwagę — konkluduje Brandt.

Powraca Korfi i zapytuje:

— Nu szto, gaspada, wrażliwość?

— Nie, gdyż ja mówię o tyfusie, a pan inspektor chce usłyszeć nazwiska lekarzy, którzy wykroczyli przeciw obowiązkowi meldowania.

— Więc pan nam nie chce pomóc do ratowania zdrowia swych ziemków — podjeżdża Korfi.

— Owszem, pomóc chce, ale tylko drogą wskazania na miejscu, kto jest lub był chory na tyfus, a reszta

— Dziwne, że mi tak ciężko dzisiaj nogi!!!

do mnie nie należy.

Korfi nakazał rewizję gubernalnemu stanowi zdrowotnego Włocławka.

We dwa dni później Brandt był już we Włocławku, ale... zrewidował tylko składki apteczne, zaś termin rewizji tyfusowej wyznaczył za miesiąc. Bestia epidemia skorzystała jednak z czasu, jaki jej dano, ażeby wygasła! Pomimo zimny zachorowania na tyfus się powtarzały.

Zacne gremium rewizyjne spotkało się z odmową dania jakichkolwiek wyjaśnień inaczej, jak po otworzeniu sadzi z rybami, które trzymane w łasze wiślanej u wylotu kolektora miejskich ścieków.

W sadzi obok żywych ryb, były także ryby pływające na powierzchni wody z brzuchami, obróconymi w górę i wydętymi po bankiersku. To stanowiło tzw. „twar świeżo śnięty”. Pomiędzy rybami żywym i śniętymi pływały kawałki dzienników, częściowo oblepione masą żółtą, brudną — krwistą.

Ryby tak ohydnie zanieczyszczone — żywe i zdechłe — szły na rynek i stamtąd trafiały do kuchni. To co się obmazało na stołnicach, rekach kucharek, ścierkach kuchennych, nie szło do gotowania, czy smażenia. Zarazki trafiały w stanie żywym do kjszek ludzkich, gdzie się mnożyły, a później na kawałkach starych gazet itp. spływały kolektorem do sadzi z rybami oraz do wody, używanej do picia.

Komisja orzekła, by taki rynkowy obrót tyfuszem skasować, przenosząc sadzi z rybami ze ścieków na czystą wodę.

To orzeczenie zapadło w końcu marca r. 1914, lecz okazało się niewykonanym, ponieważ ryby, zagarniane w czystej wodzie na wadze trąca, a w ściekach zyskują, gdyż mają tam pożywienie... od ludzi.

Dla handlarzy ryb lepiej się kalkuluje tyfus mieszkanców, niż ubytek wagowy ryb, magazynowanych w sadziach.

Oto przykład sojuszników mikrowojny!

Witold Poprzecki

Krwawe ślady

Obca agentura działa

powieść

STRESZCZENIE POZACZKU POWIEŚCI:

Młody literat Stefan Mochocki napisał artykuł o szpiegach w prasie literackiej. W wyniku artykułu zjawia się u niego „policja”, a właściwie szpiegów przebrani za policję, którzy przeprowadzają rewizję w mieszkaniu, gdzie Mochocki gości swą przyjaciółkę, aktorkę Osińską. Z opresji ratuje Mochockiego pułkownik Kramer ze swymi ludźmi, który prawie siłą porwuje Mochockiego, aby z nim jechać do Katowic, gdzie gnieździ się jedna z central szpiegowskich. Samolot którym leciał dostaje się w zasięg burzy. Po przymusowym lądowaniu w samolocie uderzył piorun. Uratowani pasażerowie dostają się do Mlechow, skąd Kramer jego adiutant i Mochocki biorą auto i przybywają do Krakowa. Osińska po powrocie do mieszkania Mochockiego zastaje tam jego siostrę. Panna Mochocka pyta ją w rozmowie co ona sądzi o jej bracie.

— Niech pan słucha uważnie — mówił tymczasem pułkownik. — W tym domu mieszka ten gruby zwier, którego musimy upolować. Ponieważ mogłoby się to wydawać podejrzanym, że przychodzimy we trzech i moglibyśmy spłoszyć naszą zwierzynę, więc pan pójdzie pierwszy. Jak panu ktoś otworzy, powie pan, że z dyrektorem chce się pan widzieć w bardzo ważnej i pilnej sprawie. Ten ktoś

oczywiście zamknie drzwi za panem i pójdzie pana zameldować. Niech pan wtedy słucha uważnie: ja puknę we drzwi dwa razy lekko; wtedy pan otworzy i puści nas obydwu. Gdyby panu otworzył sam dyrektor, co również jest możliwe, powie mu pan, że ma pan do niego ważną sprawę. Jaką? Chodzi o Kramera... Jemu to wystarczy, żeby nie rozmawiać z panem na stojąco w przedpokoju. Zanim pan wejdzie do jego pokoju, czy gabinetu, uda pan taką przesadną ostrożność i wyjrzy pan na schody, czy nikogo nie ma. Wtedy my wtargniemy przez te otwarte drzwi i będziemy rozmawiali już na siłę. Rozumie pan wszystko?

Mochocki nieinteligentnie kiwnął głową.

— No to chodźmy!

Dźwigając się ze swego posłania Mochocki poczuł, że każda kosteczka go boli, a każdy najmniejszy nawet mięsień lata, wstrząsany dreszczem gorączki. Ale zacisnął zęby i wstał. Załapał go ból głowy, nieodczuwany towarzyszy grypy, zachwiał się na nogach i ziemia lekko zakolysała się pod nim. Zataczając się doszedł do bramy eleganckiej willi i przycisnął dzwonek.

Niemal jednocześnie w dyżurce ukazała się rozczochrana głowa.

— Panowie do kogo?

— Do dyrektora — mruknął pułkownik. — Otwieraj pan, bo to pilna sprawa.

Zgrzytnęły jakieś rygle, zapiszczały zawiasy — wszedli. Po chwili staneli przed wejściem do hallu.

— Pamiętaj pan — szepnął w ostatniej chwili pułkownik — że jeden pański nieostrożny krok, a wszyscy przejdziemy się na tamten świat, bo dyrektor nie lubi takich żartów, jakie my mu urządzamy.

Te słowa podziały na Mochockiego jak strumień zimnej wody, wracając mu całkowicie przytomność. Pryśło zmęczenie, nie wiadomo gdzie się podziały dreszcze i gorączka, ustało na chwilę łamanie w kościach. Mochocki sprężył się w sobie, jak do skoku i upewniwszy się, że pułkownik z adiutantem gdzieś zniknęli — zadzwonił.

W tym momencie drzwi otworzyły się cicho.

— Pan dyrektor już śpi? — zapytał nieproszony przybysz.

— Tak jest proszę pana — odparł uprzejmie lokaj.

— Proszę obudzić i powiedzieć, że przyszedłem w sprawie Kramera...

Nie zamykając drzwi lokaj oddalił się w kierunku pokoiów. Za Mochockim rozległ się jakiś szelest i zanim rozgorączkowany młodzieniec spostrzegł się — szybko minął go pułkownik i jego adiutant, którzy kociami ruchy podążyli za lokajem.

Nagle ciszę nożną rozdarł huk strzału, a zanim jego echo przebrzmiało, rozległa się ogłuszająca kaponada, jakieś jęki, krzyki, znowu jęk i — znowu strzały.

Mochocki stał nieruchomo, oparty o futrynę, choć tuż koło niego jakaś kula stuknęła w mur...

— Na dworze dał się słyszeć przeraźliwy gwizd i szczenie psów...

To dozorca siedł na odsiecz swemu panu. Ogromny chłop wpadł we drzwi z rewolwerem w rękę, za nim dwa wielkie psy... Ani człowiek jednak, ani psy nie spostrzegły Mochockiego, który wcisnął się między pałta, wiszące w hallu...

Strzały właśnie ucichły — psy skoczyły na przód...

Cisza...

(Dalszy ciąg nastąpi)

PRENUMERATA MIESIĘCZNA — 2 Zł

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Warszawa, ul. Zgoda 5

Telefony Redakcji: 3.25-08; 3.25-10; 3.25-11
Do rozmów miedzyimiastowych 3.25-09

Administracja czynna od 9 — 17

Wydawca: s-ka Wyp. Nowa Prawda Sp. z o.o.
Redaktor: F. Kwieciński

sekretarz Redakcji przyjmuje codziennie od godz. 17—18

Rekopisów niezamówionych Redakcja nie zwraca
Konta PKO nr 22612 Kanto rozrachunkowe nr. 218.

CENY OGŁOSZEN

Ze wiersz milimetry lub jego miejsce na stronie tytułowej — zł 1.25; w tekście zł 0.80; za tekstem — zł 0.40; drobne 15 gr za wyraz; prace poszukiwane i zaofiarowane — 10 gr za słowo. Drobne — najmniej 10 wyrazów. Nekrologi — 50 gr mm, miejsce zastrzeżone 25% drożej; tabelaryczne bilanse — 50% drożej Wyrazy tłustym drukiem liczą się podwójnie. Duże litery — liczą się za słowo. Zagraniczne 50% drożej. Komunikaty (N) — 2 zł za mm. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.